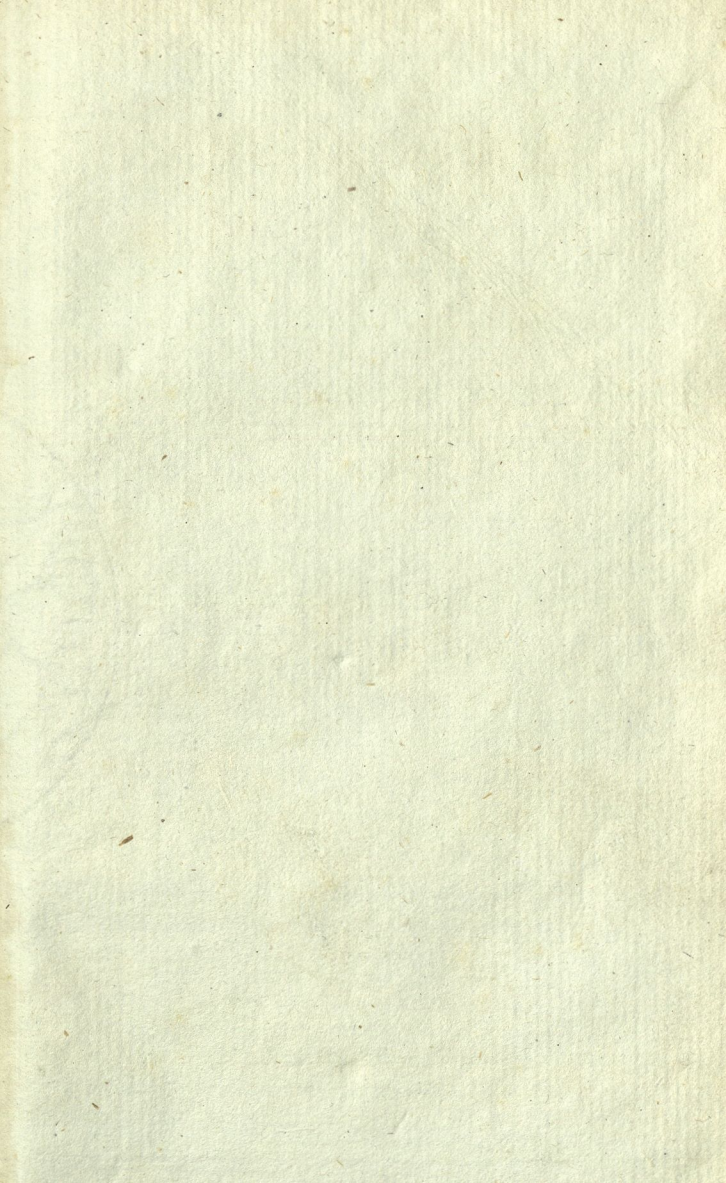

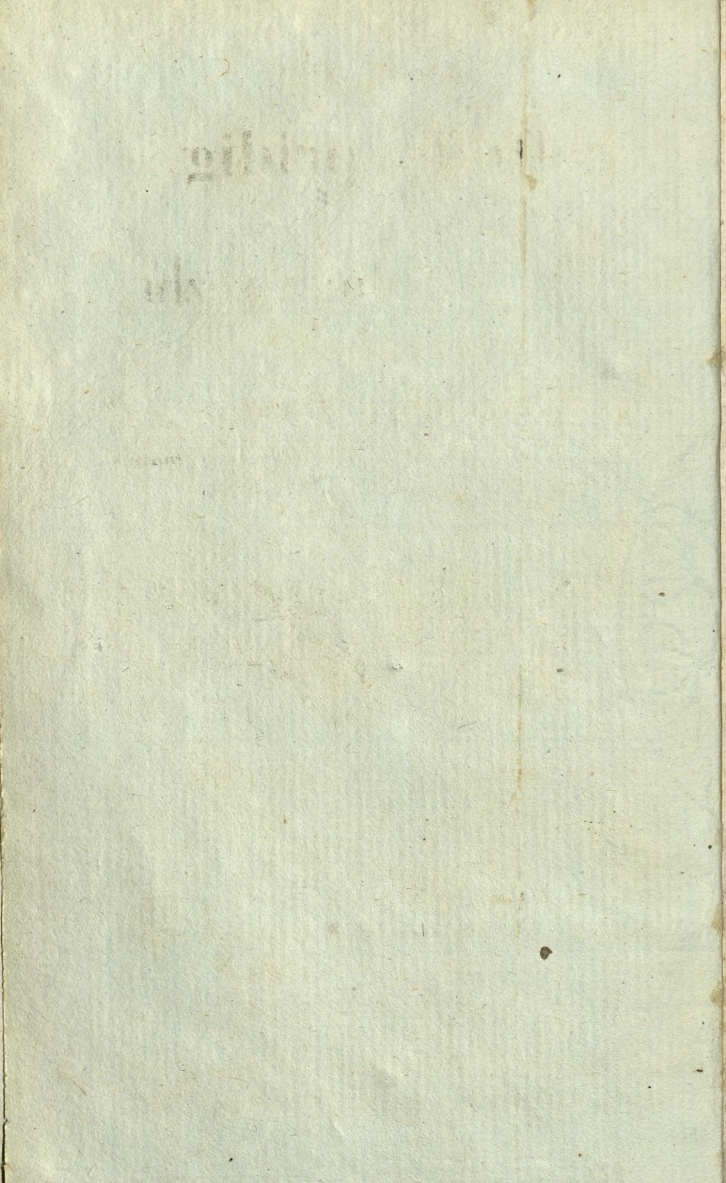
II
C. 13085.
f.

13085. II. C. f. 1. 2.

Sedem
poftnih pridig

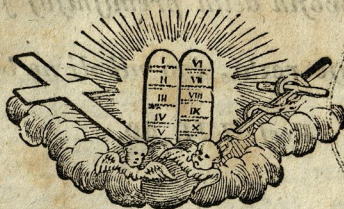
od

ſhtirih poſlednjih rezhí,

katire je pridigoval

P. Felizian Rant,

*Guardian in Fajmoſhter v' Ljubljani per materi
boſhji pred moſtam v' letu 1829.*

V' natif teh bukev ſo gnadlivi Firſht

Gospod Gospod

ANTON ALOJS,

Ljubljanski ſhkof 26ga liſtoviga gnoja 1833 dovolili.

V' LJUBLJANI, 1834.

Natifnil JOSHEF SASSENBERG.

*Na prodaj per Adam Henriku Hónu, bukvoſesu in kup-
zhevavzu s' popirjam na ſtarim tergu Nro. 157.*

Sodem

postaril pridig

Christi postarilj tozhi

katne je pridigoval

P. Felician Kunt

Quandam in Episcopatu v. Lublani per mater
habeti quod mater v. Lublani

*V' vsih svojih delih premishljuj svoje po-
slednje rezhi, ino nikolj ne bosh gre-
shil. Eccl. VII. 40.*

V. namit teh dukov in crnchiv F. Kunt

Copied by...

ANTON KUNT

Ljubljana, Nikolj noga 1883 dovoill

F. LUBJANCI, 1883
ANTON KUNT, 1883

In a... of... in...
... of... in... 1883

1W=030007452

P e r v a

poſtna pridiga.

On je ſrebernike v' tempeljnu od ſebe vergel, ſe je prezh podal, je ſhal ké, ino ſe je s' verojo obefil. Mat. 27. 5.

Sveti poſtni zhaſ, kteriga ſmo ſazheli, ime-
nuje ſveta katolſhka zerkev ſato dnove ſveli-
zhanja, kir Bog nam ſdej obilniſhi gnade delji.
II. Kor. 6. 2. „V' temu prijetnimu zhaſu,
pravi on, bom jeſt tebe uſhlifhal, ino te ſpet v'
gnado vsel.” Bog hotel! de bi bil tud nam veſ
ſhtirdeſetdanſki poſtni zhaſ ſareſ ſveti in ſveli-
zhanſki zhaſ. De bi s' ſazhetkam poſta bil konz
vſih pregreh, ino ſazhetik reſnizhne pokore.
K' temu je pa nar bolſhi pomozh po ſprizhovanju
Modriga v' ſ. piſmu, premifhlovati vezhkrat ſhtir
poſledne rezhi. Eccl. VII. 40. „Per vſih tvojih
deljih, pravi on, ſe ſpomni tvojih poſlednjih re-
zhi, ino ne boſh nikol greſhil.” Ravno ta reſni-
za je pa tudi ſapopadik mojih letaſhnih poſtnih
pridig. Smert, ſodba, pekel, nebefa ſo ſhtir

poslednje rezhi. Danš govorim sploh od smerti, ino sosebno od nefrezhne smerti gresfnika; danš teden bom govoril od frezhne smerti pravizhniga; tretji tork v' postu bom govoril od dushe pred sodnikam; zheterti torek od sodbe; peti torek bom govoril od pekla; shesti od vezhniga plazhila isvoljenih; ino na veliki petek od terpljenja Gospoda Nashiga Jesufa Kristufa. Jest sazhnem is pergodbe Jesufoviga terpljenja, ino vas spomnim nar pervo nefrezhniga Aposteljna Judesha Ishkarjota. Kader je Judesh vidil Jesufa, kteriga je isdal, k' smerti obsojeniga, mu je bilo shal. Nese nasaj tistih trideset frebernikov ino vpije na glas: Mat. 27. 4. „Gresnil sim! nedolshno kri sim isdal!“ Judovski duhovni rezhejo Judeshu: „Kaj nam mar? ti glej.“ Per teh besedah Judesh obledi, grosa ga sgrabi, v' tempelj je dnarje vergel, ves plashan divja po verev, gre ino se vbefi. Poshlufhavzi! glejte shivo podobo vmerjozhiga gresfnika, ino sapopadik moje danashne pridige, katero tako rasdelim: mi ne vemo ne ure, ne dneva, kdaj bo treba umreti, sato se moremo sdej skerbno k' dobri smerti perpravljati; pervi delj. Nizh hujshiga ino nizh strashnejshiga ni, kakor je smert nespokorjeniga gresfnika, kakor je bila Judesha Ishkarjota, drugi delj. — Moj namèn ni, vas bres potrebe v' strah perpraviti, ampak, de bi vi grehe sapustili, ino pot pokore nastopili. Ino zhe se to sgodi, mi bote hvaleshni na smertni postelji, de sim vam danš eno uro strah napra-

vil. Vezhni Bog! ktiriga milost in vsmilenje je nefkonzhno, pomagaj nam s' tvojo gnado, de bo nam k' svelizhanju danafhno premifhlovanje od smerti, sofebno od smerti grefhnika.

I.

Smert je lozhitev dushe od telefa. Vsfakiga zhloveka dusha se more enkrat lozhiti od njegoviga telefa; sakaj she v' pervih bukvah Mojsefa Bog tako govori: I. Mos. 3. 19. „Prah si, ino v' prah se bofh spremenil.” Nekateri ljudje nozhejo od smerti zlo nizh mifliti ino fhlfhati, sato pa, kader je pogreb, rajfh prezh bejshé, oni pravijo, to zhloveka prevezh shalofniga fturi, sakaj bi sebi shivljenje grenil, k' je tako kratko. Tode to ni pametno, pred smertjo se ne more nobeden fkriti, nji nemore nobeden vbejshati. Hebr. XI. 27. „Vmreti, pravi f. Pavl, morejo vsi ljudje.” — bogati ino revni, uzheni ino neumni, kralj ino foldat, kmet ino gospod, vsi morejo umreti. Supet drugi pravijo: enkrat more fizer vsaki zhlovek umreti, pa vonder, danfhe ne, ino tudi imam upanje, de ta mesiz, to leto tudi fhe ne, sakaj bi tedej na smert vedno miflili, kir fhe tako prenaglo pride. Kristjani! to fo prasni sgovori, ravno sato moremo smert vezhkrat premifhlovati, ker ne vemo, kdaj ino kako bodemo umerli, de se k' smerti prav dobro perpravimo; sato pravi Jesus: Mat. 34, 42 — 44. „Zhujte ino bodite smeram perpravljani, fin zhlo-

veka bode prifhal ob uri, sa ktero nobeden ne vé." Kaj naf uzhi pergliha od defet diviz? Mat. 25, 1 — 14. kaj od hlapza v' f. Evang.? Luk. 12, 43. kakor, de k' frezhni smeri se imamo vedno perpravljati.

To refnizo k' frezhni smerti se perpravljati, so svetniki in svetnize boshje dobro sposnali, sato jim je mertvafhka glava, tamni grob, zherne mertvafhke pare, bleda mertvafhka svezha, vedno smert pred ozhmi malala, to jih je smeram perganjalo se perpravljati k' frezhni smerti. Kristjani! kaj ne opominja tudi naf vsaki dan, sdej ta, sdej una rezh, de se imamo k' dobri smerti perpravljati? Tukej vidimo mafhniko nefiti f. refhno telo k' bolniku; tamkej fhlihimo mertvafhki svon; tukej, k' nesejo merlizha k' pokopalifhu. Vse to naf opominja, de zhlovek se more vedno k' smerti perpravljati.

Bote prafhali, kako se pa more zhlovek k' smerti perpravljati?

1. Kir mi vemo, de naf bo smert od svetalozhila, ne smemo ferza na svet navesvati. I. Kor. 7. 29. „Zhaf je kratik, pravi f: Pavl, kateri svet vshivajo, nej bojo, kakor de bi ga nevshivali, sakaj podoba tega sveta prejide." Luk. 12, 20. „Moja dufha, je rekel evangelfki bogatinz, ti imafh dosti blaga sa vezh let, bódi mirna, jej ino pi, ino dobro shivi, pa she tisto nozh mu je bilo rezheno: Norz! she nezoj bo tvoja dufha od tebe terjana, ino kar si perpravil, zhigavo bo?" Moj kristjan! ktiri veshefh

svoje serze na dnar, na bogastvo, na zhaft, na grešno veselje, ali se ne sna tebi ravno taka sgoditi? kako velika bi bila tvoja shalost ino britkost! Je ni vezhi shalosti sa zhloveka, kakor je ta, zhe se prevezh na ta svet navesuje. O kdo mi da nasaj moje dni! bosh sdihval grešnik; pridite nasaj is vezhnosti v' grehiv, v' lenobi sapravljene leta ino ure! sdej sposnam vašo zeno, sdej vem, koljko veljate. Prekleti svet, ktiri fi me motil; pregrešno veselje, v' ktirimu fim dni, tedne, mesize, leta sapravail. O zhaft! kako hitro fi sginil. Rad bi hotel sdej svete mafhe shlifhati, rad bi bral svete bukve, rad bi blishnimu vsmilenje skasval, rad bi pofhlufhal boshjo besedo, rad bi prejemal svete sakramente. — Tako, moj kristjan, bosh sdihval na smertni postelji, pa kaj pomaga, k' bo preposno. „Ne ishimo tedej tega, kar je spodej, ampak to, kar je sgorej, pravi s. Pavl, Kolof. 3, 1. ker sedi Kristuf na desnizi boshji. Minimumo tukej stanovitniga domovanja, pravi on, I. Kor. 7. 29 — 31., ampak le prihodno ishemo.“ Preskerbimo tedej našho dusho vezhkrat s' svetim sakramentam svete pokore ino reshniga telefa, redimo jo s' besedo boshjo, s' molitevjo, s' svetim mafham, tako se bomo k' smerti dobro perpravili.

2. Kir vemo, de se bomo ob smerti od svojiga telefa lozhili, ne smemo truplu vsiga dovoliti, kar pošheli, mu ne smemo prevezh strezhi, szer se bo dusha na sadnje preteshko od telefa lozhi-

la. Sato pravi Jesuf: Mat. 6, 25 — 33. „Ne fkerbite sa svoje shivljenje, kaj bote jedli, tudi ne sa svoje telo, kaj bote oblekli. Kaj ni shivljenje vezh, kakor jed in telo, vezh kakor obla-zhilo? Ne fkerbite tedej rekozh: kaj bomo jedli, kaj bomo pili, ali s' zhem se bomo oblekli, kir po tém neverniki oprafhujajo, sej vash ne-befhki ozha vej, de vfiga tega potrebujete. — Iffhite tedej narpopred nebefhko kraljestvo ino njega pravizhnost, ino vse letó bo vam perversheno.”

3. Kir se po smerti nizh vezh ni mogozhe spre-oberniti ino spokoriti, varimo se, de naf smert v' grehah ne dobi. „Drevo, pravi Modri, Eccl. 11, 3. bo padlo proti poldnevu, ali proti polno-zhi; kamer bo padlo, bo obleshalo.” Nikar te-dej nikdar odlafhati, fhe le v' bolesni se sazheti k' smerti perpravljati, sakaj v' bolesni branijo slabosti ino zhafne smote, se k' smerti prav per-pravljati. Grefhnik! takrat bo prekratko, de bi samogel ti vse v' bolesni poravnati, kar fi 30, 40 ali 50 let pregrefhil; takrat bo prepos-no na enkrat se s' Bogam spraviti s' refnizhno pokoro, ino sej ne vefh, s' kako smertjo bofh vmerl, ali s' naglo, bres vse bolesni, ali po dolgi bolesni. Ali fi bo upal hifhni gospodar svo-je rezhi v' nemar pufiti, kir ve, de njegovi go-spod utegne vfako uro od njega odgovor tirjati? Ali fi bo upal brodnik na derezhi vodi v' ladji fpati, dobre volje bres fkerbi biti, kir ve, de vtegne vfako minuto na fkalu perleteti? ino se

potopiti? ino mi, kir vemo, de smert bo prifh-
la, kakor tat ponozhi, kader se je bomo narnejn
trofhtali; mi ker vidimo, de smert poklizhe v'
vezhnost sdej tega nashiga perjatla, sdej uniga
foseda, mi bomo pa odlafhali do sadnje bolesni
se k' dobri smerti perpravljati? Gorjé tebi! gor-
jé meni! zhe pretezhe dan sa dnevam, bres
skerbi k' dobri smerti se perpravljati. Gorjé te-
bi! gorjé meni! zhe naf prehiti sadna ura, pre-
den se k' nji dobro perpravimo. O zhlovek! ako
ti nefrezhno vmerjesh, ne bo mogla ta nefrezha
po smerti nikdar popravljená biti. Torej vaf
prosim, ljubi moji! perpravljajte se skerbnó vsa-
ki dan k' dobri smerti; sakaj, vezh jih je, de
nefrezhno, kakor pa, de frezhno vmerjejo; kir
malo jih je, de bi se skerbnó k' dobri smerti per-
pravljali. Sato pravi Jesuf: Mat. 20, 16. „Ve-
liko je poklizanih, pa malo je isvoljenih.“ Nizh
hujga pa ni, kakor je smert nespokorjeniga, ne-
poboljshaniga greshnika, kakor je bila nefrezh-
niga Judesha Ishkarjota, to v' drugim delu.

II.

Terdovratni greshnik vmerje, kakor Ju-
desh Ishkarjot. Judesh, pravi s. Evangeli, je
shal prezh¹, je vergel v' tempeljnu od sebe fre-
bernike, ino se je s' vervjo obefil; on seraspo-
zhi po fredí, ino ispe is sebe svoje greshno
oferzhje. O nefrezhni med vsimi nefrezhnimi!
kaj delash? Ali ne vesh, de sgrevaniga serza

Bog nesavershe? ali neposnash tvojiga ljubesniviga uzhenika? ki te imenuje svojiga prijatla ravno takrat, kader si, kakor sovrashnik njega kufhnil. Glej! Magdalena je jokala, ino odpushanje sadobila; glej! grefnika Zahevsa, je Jesus v' gnado vsel. Glej! preshestnizi je grehe odpustil. Ali se ne spomnish na pergliho od sgubljeniga sina? od najdeniga dnarja? od dobriga pastirja? Vej, vse to vej Judesh, ino vender, kdo bi se ne sazhudil? on gré prez, vershe frebernike v' tempelj, ino se s' vervjo obesi.

Kristjanje! to je shiva podoba vmerjozhiga grefnika. Grefnik se tudi na sadnje k' zerkvi oberne, kakor Judesh, k' je frebernike v' tempelj nefil. Grefnik ishe na sadnje trofhta ino pomozhi per zerkvi, tode sastojn, sato, ki ne radovoljin, ampak posilen ishe. Bo morebiti rekel kdo, sej je prav, de grefnik per zerkvi trofhta ino pomozhi ishe, sej je zerkev vsmilena mati, katera grefnikam grehe odpusha. Sej Bog sam pravi: Ezech. 33, 11. „De nozhe smerti grefnika, ampak de se spokori ino shivi.“ Ref je, ljubi moji! tako dober je Bog, de vsame rasbojnika is krisha v' nebefa; ali najdejo se tudi grefniki, Bog hotel, de bi jih malo bilo, ktiri v' grehah nefrezhno vmerjejo, kakor Judesh bres ljubesni, kir fami tako hozhijo vmreti. „Vi me bote ifkali, pravi Jesus: Jan. 34, 36. pa me ne bote najdli, ampak v' vashih grehah bote vmerli.“ Od takih jest danš govorim, od kterih pravi s. pismo: Isai.

65, 2. „Jest fim svoje roke pruti vam stegval, pa niste hotli sa - nje perjeti, sato se bom smejal vašimu pogublenju, kir ste se vi toliko zhaša smejali mojimu klizanju. — Mišlite si, de vidite lešati na smertni postelji nepoboljšhaniga, nespokorjeniga grešnika, kakor je bil Kajn ali pa Judesh Iškarijot, ali pa hudobni Juljan, ktiri je zlo kri Jesusa Nazarenškiga sanizheval, mišlite si kakiga štrudeniga nezhišnika, štrudeniga preshestvarja; prevsetno, pohujšhljivo, posvetno hžher, nezhimerno, pohujšhlivo, po posvetni šhegi napravljeno puštno plesaviko na smertni postelji. Sdravniki obupajo nad njegovim sdravjam. Na njegovo dušho tako nobeden ne mišli. Vender pa mašhnik pride k' njemu škrivej poklizan. Vše odstopi od njega, samo mašhnik per njegovi smertni postelji ostane. Moj prijatelj, ga vpraša, ali me posnaš? Bolnik odmaje, de ne. O rad verujem! de ga ne posna, sakaj to je sgubljenav ovza, katira ni hotela nikdar pošhlušhati glasu svojiga pastirja. Jest fim tvoj duhovni pastir, spovej se, tvoja bolesen je nevarna; ali terdovraten grešnik sagodernja, ino se na stran oberne. Nej me pušté, en malo sašpati, potlej se bom spovedal. Prijatelj! nikar ne odlahaj, fizer bošh vezhno sašpal, ino se ne bošh pred sbudil, kakor v' nefrezhni vezhnosti. Kdaj si bil pa vender sadnizh per spovedi? jest sam nevem, koliko let je še. Pa kaj se bom spovedoval, sej nišem nizh taziga šturil, nišem kradel, nišem ropal, nišem nobeniga vbil;

kar shesto sapoved sadene fim ref od perve mladosti gerdo in neframno shivel, pa sej to mi Bog ne bo sameril, sej mi je on dal hudobno nagnenje ino spazheno naturo. Oh kristjani! to je spoved to, de se Bogu vsmili! ké je grevenga? ké je shalost savoljo greha? Masfchnik svari, opominja, bolnik sdihne, pa ne od grevenge, ampak ker mu je she dufha na jesiku. Masfchnik govori besede svete odvese, o Bog! ko bi jo pazh gresfchnik vreden bil, — on mu da popotnizo f. refshniga telefa, kakor jo je dal Jesus Judeshu. Pomashe f' svetim oljam njegove neframne ozhi, nezhiste roke, preklinjavfke shnable, gluhe ufhefa, ino glejte sadnja ura bije! — Oh uboga dufha! kdo ti bo pomagal? Spoved ni popolnoma, grevenga hinavfka, naprejevsetje perfileno, vera slabá, upanje zaglivo, ljubesen mersla. Dobro ime ino poshtenje blishniga ni she popravljenno ino shivljenje je per konzuz, smert je pred vratmi, ozhi se vternejo, nos shpizhaft postane, blede mertvafshka farba pokrije vef obras, ino on umerje nefrezhno, ker je pregresfshno shivel. Poglejte! kako silno strafshna je smert gresfshnikov. Sato pravi David: „Smert gresfshnikov je prav huda.“ Pfalm. 33, 22. „Kar bo zhlovek sejal, pravi f. Pavl Galat. 6, 7. to bo tudi poshel.“ Kdor plevel na njivo seje, ne bo pshenize shel. Kdor tedej hudobno shivi, nefrezhno vmerje.

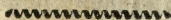
Gresfshniki, nespokorjeni gresfshniki! trefite se, jutrafshni dan vas sna ravno tako strafshna

smert sadeti; sakaj pravi f. Gregor: „ktiri je spokorjenimu odpufhanje grehov obljudil, ni grefhniku obljudil jutrafhniga dneva.” Grefhnik! nikar se tedaj ne sanafhaj na sadnjo uro, takrat je preposno popravljati, kar fi vezh let pregrefhil. Vohernik, golufni zhlovek! ali bofh fhe le na sadnjo uro popravljal tvoje krivize, povrazheval fhkode, nasaj dajal, kar fi vkradil, kar ni tvojiga, takrat ne bo zhafa. Neframni nezhistnik! ali bofh fhe le na sadnjo uro dal flovo tvoji nezhistnizi? bofh fhe le takrat popravljal pohujfhanje? o takrat bo preposno! Pohujfhлива nezhistna perfhona! ali se hozhefh fhe le na sadnjo uro sarozhiti s' na krishu raspetim Jeshufam? fhe le takrat obljuditi sveftobo temu, ktiriga kri fi v' shivlenju s' tvojim grehmi teptala? ali hozhefh fhe le na sadnjo uro se odlozhiti od tvojih sapeljivih prijatlov? o takrat bo preposno. Malo, ljubi moji, jih je, oh fila! malo jih je, de bi se na smertni postelji refnizhno spokorili. „En fam je, pravi f. Augufhtin, defni rasbojnik na krishu, de nobeden ne sme obupati, pa tudi en fam is med tavshent, de se nobeden ferbeshno na sadnjo uro ne sanafha.” Bog bo odgovoril na sadnje nespokorjenim grefhnikam, kakor pishe prerok Jeremia: „Oni bodo klizali Jerem. 7, 13. gospod, gospod, ali jest jim bom odgovoril, jest vas ne posnam, hudobneshi, prezh se poberite.” Oni bodo sdihvali na sadnjo uro: gospod! refhi naf; ali on jim bo odgovoril, ké fo vafhi maliki, katire

šte molili, leti nej vstanejo, nej vas reshijo. — Sbudite se tedej grešniki, katiri slišhite tako strašne resnize, ino perpravite se k' frezhni smerti, dokler je še zhaš, kir vidite, de na sadnje ne bo vezh zhaša, gnade ino perloshnosti. S' saboj vezh ne ponefete, kakor slabo ogrinjalo, ino pest otave, ali pa oblanja pod glavo.

Savoljo tega, ljubi moji! kir ne vemo ure ne dneva, kdaj bo treba vmreti, perpravljajmo se sdej, dokler je zhaš, dokler imamo gnado ino perloshnost, de ne bo nefrezhna, ampak frezhna naša smert. Nikar ne odlashtajmo še le ob zhašu bolesni se k' smerti perpravljati, kir zhaš bolesni ni perpraven savoljo telesnih slabosti ino smot zhašnih sferbi se k' smert prav perpravljati; ino kir ne vemo, kako bomo vmerli, ali na naglim, bres vse bolesni, ali po dolgi bolesni. Nej bodo tedej vam vedno v' spominju Jesufove besede: Mat. 24, 42 — 44. „Zhujte, bodite perpravljani, kir ne veste ne ure, ne dne, kdaj gospod pride.“ Amen.

Druga poftna pridiga

---

*Jesus je s' velikim glasam vpil, ino rekel: Ozhe!
v' tvoje roke isrozhim svojo dusho; ino tako go-
voreozh je glavo nagnil ino se lozhil. Luk. 23.*

Sadnja beseda, ki jo je Jesus na krishu go-
voril je bila: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim
svojo dusho.” O ljubesen! Jesus na krishu vmer-
je; Jesus, katiri je shtir dni mertviga Lazara
is groba poklizal; Jesus, katiri je toliko bolni-
kov osdravil. Jesus vmirajozh s' velikim gla-
sam vpije: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo
dusho.” O vesela, tolashna ino frezhna taka
smert! to je smert pervorojeniga med vsim pra-
vizhnim; Jesus je vmerl, de bi mi vezhno shi-
veli. Srezhni, ktiri so bili per Jesusovi smerti,
ino so njega vmirati vidili. Kristjani! shelite
tudi vi podobo Jesusove smerti viditi? Zheshe-
lite viditi podobo Jesusove smerti, spremite me
danf k' smertni postelji dobriga, pravizhniga
kristjana; kakor vas je danf teden prestrafhila
strafhna smert nespokorjeniga greslnika, tako
more vas danf potolashiti ino rasveseliti frezhna
smert dobriga, pravizhniga kristjana,

Nizh bolj veseliga vam ne morem pridigovati, kakor od smerti pravizhniga, od katire pravi David: Pf. 115, 15. „Lepa je smert svetnikov pred gospodovim oblizhjam.“ Vmirajozhi kristjan vesel semljo sapusti, on sna rezhis' svetim Pavlam: II. Tim. 4, 6, 7, 8. „Jest vmerjem, zhaf mojiga lozhenja se perblishuje. „Jest sim se dobro vojskoval, ték sim dokonzhal, vero sim ohranil; sdej me zhaka krona pravize, ktiro mi bo dal gospod pravizhni sodnik tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, ktiri njegovi prihod ljubijo.“ Preden je Jesuf shel v' svoje terplenje ino smert, je rekel na veliki zhetertik svojim uzhenzam: Joan. 14, 2, 3. „Ako bi vi mene ljubili, bi se mogli veseliti moje smerti, sakaj jest grem k' ozhetu, per ktirimu je tavshent ino tavshentkrat bolj, kakor v' vsih posvetnih dobrotah. Pa tudi vi savoljo sebe ne bodite shalofni, v' hifhi mojiga ozheta je dosti prebivalsh, jest grem pred vami ke, v' nebesih vam prostor perpravljat, pa bom supet prishel, mi se bomo spet vidili, de boste tudi vi tamkej, kir sim jest na vekomaj.“ O sato je sdihoval tolikokrat David: Pf. 41, 3. „O gospod! kdaj se bom she jest per tebi snajdil; kdo me bo reshil is jezhe mojiga trupla? je rekel s. Pavl.“ Rom. 7, 24. Glejte, ljubi moji! tako so sheleli smert vsi pravizhni, kir je bil njih saklad (shaz), je bilo tudi ferze; kir so pa vedili, de tega nebeshkiga saklada dergazhi ne morejo sadobiti, kakor s' zhafno smertjo, sato so sheleli is tega sveta iti, de

bi popred nebeshkiga veselja deleshni bili. — Pa sakaj je vender smert pravizhniga tako frezhna, tolashna ino vesela? — Na to vprasanje, bom vam v' danashni drugi postni pridigi odgovoril.

Vmirajozhi Jesus! daj gnado, de bo shla mojim poshlufhavzam, k' ferzu boshja beseda, de bodo po tvoji smerti, vezhno frezhno shivelii. Poterpite.

I.

Kakor smo dansteden shlifhali, de ni nizeh hujshiga, kakor je smert greshnika; kir ga smert vezhi del na naglim prehiti, kakor evangelfkiga bogatinza; she hujsh je, kir per sdravju na smert ne misli; kir vidi, de svet more sapustiti, blago, prijatle, snanze, ktiri mu nizeh vezh pomagati nemorejo; narhujshi pa sato, kir vidi, de ga po smerti drusiga ne zhaka, kakor vezhno pogubljenje. Ravno tako nizeh bolj veseliga ni, kakor je smert pravizhnih.

Pa sakaj je vesela smert pravizhnih? —

1. Sato, kir pravizhni, ali nedolshni, ali pa spokorjeni umerjo.

V' nashih zhafih je fizer malo dush, de bi do smerti nedolshnost ohranile; vender pa teh, katiri jo ohranjo, oh kako lepa je njih smert! — One ne umerjejo, ampak saspé, kakor s. Aloys, s. Nesh. — Ali pa umerjo spokorjeni. Tudi leti veseli, ino mirni umerjo; sakaj njih ser-

ze je gospod Bog omezhil, rekel je: spreoberte se, ino spreobernili so se. On jim je rekel: Isai. 1, 18. „Zhe so vasfi grehi tudi ruzehi kakor fhkerlat bodo beli, kakor sneg, zhe se k' meni spreoberneti. — Nozhem smerti grehnika, ampak de se spokori ino shivi.”

2. Je smert pravizhniga sato vefela; kir vidi, de sdej je prezh nevarnost, Boga vezh rashaliti, ne svét, ne hudizh, ne mefo, nobena rezh, ga ne bo vezh v' greh sapelati mogla. —

3. Savoljo dobrih del, ktire je pravizhni v' shivlenju fkupej spravil. „Blagor jim, katiri v' gospodu umerjejo.” Skriv. rasod. 14, 13. „Dobre dela bodo pravizhne spremile.” —

4. Je sa pravizhne smert, sato veliko vefelje, kir takrat sapufte dolino sol, ino gredo v' nebefa. Pravizhni sme ferzhno rezhi s' vmi-rajozhim Jesufam: Joan. 12, 28, „Ozha! ura je perfhla, fturi zhaftitljiviga tvojga fina.” O vefelje pravizhniga! Kader umira; on gre k' ozhetu, v' domazhijo, na svoj dom. — O kolikokrat ga je shejalo, po nebeskim vefelju, ino sdej vidi, de je refhen, is fushnosti sveta, kir pride k' ozhetu, se fklene na vezhno s' Jesufam. „Vdrusheni fte, pravi f. Paul Hebr. 12, 22 — 24, v' mesto shiviga Boga; med tavshent ino tavshent angelov; v' drushino nebeskih prebivavzov; k' Bogu, vfih sodniku; k' Jesufu, noviga testamenta fredniku; med dušhe pravizhnih, katire so svoj konz dofegle.”

Le grefhnik se boji svet sapuftiti, se tre-
 se pred vezhnostjo, kir vé, de ga fhiba pra-
 vize boshje tam zhaka. — Ali pravizhni se
 smerti ne vstrafhi, temuzh se fhe bolj veseli,
 kakor jetnik, kader mu bo osnanjeno, de bo
 spushen is tamne jezhe. O veselite se vfi pra-
 vishni! Kir ravno smert, bo sturila konz vřimu
 vashimu terplenju, ino pojdete is sveta, k' va-
 fhimu ozhetu, po ktirimu fte vselej sdihvali,
 smert bo vash dobizhik; sato pravi f. Pavl. Phi-
 lipp. 1, 21. „Od sdej sa naprej je Kristuf
 moje shivljenje, ino smert moj dobizhik.” Od
 tiftiga zhafa, kar je Jefuf umerel, lohka vpra-
 fhamo s' f. Pavlam: I. Kor. 15, 55. „Smert!
 ki je tvoje selo? — smert! ki je tvoje pre-
 maganje?”

Kar dufha pravizhzniga na sadnjo uro ve-
 selja obzhuti, se ne da dopovedati. S. Bernard
 pravi, de pravizhna dufha tako fama sebe, na
 smertni postelji tolashi: „Hvala tebi, ljubeshniv
 Jefuf! sdej imam tisto veselje, katiro fim vse-
 lej sheljela; moje veselje je popolnoma, tega
 ne bo nikolj vezh konza; malo popred fim se
 bala, savoljo mojiga svelizhanja, ino sdej je
 ves strah sginil; malo popred nifem vedila, ali
 fim ljubeshni, ali sovrafhtva boshjiga vredna?
 sdej vem, de me Bog ljubi, ino me bo vezhno
 ljubil; malo popred fim sdihuvala, oh kdaj bom
 perfhla v' moj dom, ino sdej fim tavshenkrat
 frezhna, kir se bom vezhno veselila!” —

Zhlovek je perpravljen, tudi svojiga pri-
jatla sapustiti, zhe upa od druge strani veliko
srezho; — koljko veliko rajshi sapusti pravizh-
ni kristjan svojiga narvezhiga sovrashnika, svoji-
ga pregajnavza, ta sapelivi svet. Svet je
she vselej pravizhne sanizhval. — She nedolsh-
ni Abel, je bil sanizhvan, od hudobniga Kaj-
na; she bratji so sovrashili egiptovskiga Joshe-
fa. Pilat, ves prevseten, sedi na sodnim sto-
lu, nar pravizhnejshi Jesus, sdihuje od vseh po-
sabljen, v' smerdljivi jezhi. Greshniki so hva-
ljeni, pravizhni sanizhvani. Bogati mosh, si-
da ino stavi nove skedne, revni Lazar pobira
drobtine, ktire pfam ostajajo. Pravizhni krist-
jan pefha, od revshine, kir mu skopez grislje-
ja kruha ne pervoshi, umerje, enak s. Fran-
zhishku Saverju, pod flamnato streho, umerje
kakor Jesus na krishu. Svet, hudobni svet,
ga ne vidi, ino ga nozhe viditi. Pa nizh sato,
pravizhni kristjani! nebodite tega shalofni, sej
veste, de revniga Lazara, so nesli angeli v' ne-
besa, nevsmiljen bogatinz, je bil pa sakopan,
v' peklenfki bresen. Prevseti terdovratni Fa-
rao, je poginil, v' kervavim morju, ino Israel-
zi so shli v' obljubljeno deshelo, ravno tako ho
pershel dan, kir bodo pokopani, sanizhlivzi v'
pekeln, ino pravizhni, katire svet sanizhuje,
pojdejo v' nebesa. Greshniki, ki se sdej veselé
v' greh, bodo vezhno jokali, pravizhni, ka-
tiri sdej shalujete, svoje grehe objokujete, se
bote vezhno veselili; ti, katiri sdej shive v'

grehih, bodo pahnjeni, v' unajne tamé; vi pa katiri delate sdej pokoro, bote vseti med boshje otroke. Vse to dela veselje pravizhnimu na smertni postelji. Sato misli pravizhni, na smertni postelji, sam per sebi s' f. Aposteljnám Pavlam: II. Tim. 4, 6, 6. „Jest fim se dobro vojkoval, moj ték, fim dopolnil, vero fim ohranil, sato zhakam krone, katiro si ti meni pripravil, ljubi Jesuf!“ Vidite, ljubi moji! is tih studenzov, isvira frezhna, vesela ino mirna smert pravizhniga. Pa she bolj frezhna je sato smert pravizhniga; kir on na smertni postelji isrozhi svojo dusho Bogu, kakor Jesuf na krishu, kar bote fhlishali, v' drugmu delu mojiga govorjenja.

II.

Jesuf je na krishu umirajozh, na glaf savpil: „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svojo dusho.“ Ravno tako perporozhi tudi pravizhni kristjan, kader umira, Bogu svojo dusho, ino sladko safpi. — Ena sama rezh bi utegnila shalost pravizhnimu umirajozhimu delati, postavim: Hifhni ozhe, leshi na smertni postelji ino umira, per njegovi postelji, klezhi njegova brumna, bogabojezha, objokana, v' folsah vtopljena shena, okolj postelje, sdihujejo, jokajo nedolshui dobri otrozhizhi. — Veliko let, so shiveli v' ljubesni skupej, ena dusha, ena misel, ino eno ferze. On je bil njih, ljubesniv ozhe, filo

teshko, se ref od njih lozhi, k' vidi, kako možno ga bodo pogrešali per hihi, doma. Serze se mu joka, kader jemle flovo od svoje ljubesnive shene, ferze ga boli, kader njo, ino svoje dobre otrozhizhe, sadni krat blagoslovi (shegna.) Otrozi ino shena jokajo, ino on s' njim vred, sato k' ima dobro ferze; sato ki so shiveli v' sveti ljubezni skupej. —

Vender pa, defiravno se obzhtlivimu zhloveku sdi teshka lozhitev, je vender njegova dusha popolnoma s' Bogam sklenjena. On profi, kakor Jesuf na olfki gori: „Nej se sgodi tvoja volja.“ — Ref je, on ljubi sheno, otroke, pa vender Boga zhes vse. On vé, de zhlovek ne sme prevezh navesvati svojiga ferza, na starfhe, ozheta, mater ino otroke. On vé, de pravi Jesuf: „Kdor vezh ljubi ozheta ino mater, ali otroke, ali kako drugo rezh, vezh kakor njega, ta njega ni vreden.“ Tudi shena ino otrozi, kir vidijo, de Bog hozhe imeti k' sebi njih ozheta, pervolijo, defiravno teshko. Shena ino otrozi so per smertni postelji, kakor flushabniki per altarju, kader k' mafhi freshejo, ino spremlujejo s' mafhnikam vred, ozhetovo dusho v' frezhno vezhnost. Nikar ne mislite, de prevezh govorim. („Jest sam sim she bil vprizho tazih dobrih, brumnih umirajo-zhjih starfhov ino otrozhizhev, katiri so popolnoma v' voljo boshjo vdani, ozhetovo dusho spremlovali v' frezhno vezhnost, ino sim Boga hvalil, de sim se snajdil per tako frezhni ino ve-

feli smerti pravizhniga." —) Ref je, on sa-
pusti svojo ljubo sheno, svoje otrozhizhe, tode
namešt njih, dobi nebeshkiga ozheta, Jesufa,
Marijo, angele ino svetnike! — Pojte s' me-
noj, k' postelji pravizhniga kristjana, umirajo-
zhiga dobriga ozheta. Premishlujte, kako slad-
ko ino mirno umira. Mislite si, de saref vidite
leshati na smertni postelji, v' umiranju, takiga
pravizhniga kristjana. Njegove ozhi so she bolj
mertvashke, kakor shive, vender prijasno po-
gledajo mashnika, kader pride, kir to je isvo-
ljena ovzhiza, katira posna glas svojiga pastirja,
pa tudi on jo dobro posna. Ni jo treba filiti,
h' prejemanju svetih Sakramentov, ni treba re-
zhi, de bolesen she ni nevarna, de mashnik ga
je pershel le is prijasnosti objiskat. — Jest jih
prosim, de me bodo ispovedali, de me s' Bogam
spravijo, potim nej stri Bog s' manoj, kar mu
dopade. Mir tebi! ga posdravi mashnik, ino
mir se mu smeja na njegovim obrasu; — mu
da kushniti Jesufovo britko podobo, de loshej
misli, koliko je tudi njegovi isvelizhar terpel,
sa njega na svetim krishu, de loshej terpi, ka-
kor je terpelnjegov odreshenik? — Kdaj ste bli
sadrizh per spovedi, ga prasha mashnik. — ni
she dolgo, ino tudi spoved od zeliga shivlenja,
sim pred nekaterim leti sturil. Kaj ste od sad-
nje spovedi greshili? — V' molitvah sim bil ra-
stresen, dremati se mi je hotlo, pa sim se pre-
magoval, kar sim mogel; na otroke sim bil vzha-
su najovolnen, drusiga nevem takiga. Ste po-

ravnali vashe zhasne rezhi? — ste sturili testament? — Kaj hozhem testament delati, kar fim imel od vezh premoshenja, fim ga rasdelil per sdravju, med uboge, kar mi po smerti oftane, to nej imajo otrozi ino shena. Prav je! — povejte, — al se kej smerti bojte? sodbe? vezhnofti? — Kaj pak, tudi Jesuf je bil shaloften do smerti, tode terdno upam, de kdor v' Boga upa, nebo na vekomej uframoten.

Kajné, ta spoved je vfa drugazh, kakor je bila nepoboljshaniga grefnika, ktiriga smo danf teden premisklovali? — O de bi jo fhlihali! vfi tifti sarasheni obletniki, ktiri lasjo, sadnje dni pred velikanozhjo okol spovedniz, kakor de bi ob pamet fhli, ino ishejo le mehke spovednike; sato, kir se pobolshati nozhijo, ampak de le odveso ino velikanozhni zegelz dobre. O de bi fhlihali to spoved! vfi sarasheni grefniki, ktiri brunne sato sanizhujejo, kir vezhkrat k' spovedi ino k' f. Obhajilu gredo. Ljubi moji! faj vi se ne dajte pohujshati, od takih merslih kristjanov, ktire hudobno nagnenje, sapeljivi svet, ino hudizh ujete dershi. Vi, ljubi moji! ozhifite le vezhkrat, s' dobro spovedjo, vashe vest od grehov; kir veste, kako nevarno je, spravo s' Bogam odlashati, — le vezhkrat k' spovedi pojte; de se bote loshej greha varvali ino dushe v' gnadi boshji bolj poterdili, — vezhkrat pravim jest, pojte k' spovedi; sato de smiram bolj zhifto ino obzhutljivo vest sadobite.

Stopimo she enkrat nasaj, k' smertni postelji pravizhniga ozheta. Al shelite, tudi Sakrament f. refhniga telefa prejeti? vprafha mafhnik. O shivi nebeshki kruh! kako mozhno te shelim savshiti! — „Kakor shejen jelen, hrepeni h' studenzhni vodi, tako sheli moja dusha, tebe savshiti!” — O Jesuf! spremi me v' frezhno vezhnost! — She na tem svetu, dokler si shivil, si rad bolnike obifkoval, obifhi tudi mojo dusho, o Jesuf! — o jagnje boshje! kti-ro grehe sveta odjemlesh, usmili se me! — Mafhnik mu pokashe, sadnjo popotnizo, rekozh: „Vsemi brat popotnizo Jesufa Kristusa, on nej te pred sovrashnikam varuje, ino v' vezhno shivljenje pelje!” — Od samiga shposhtovanja, do svetiga Sakramenta ino shelja, ga savshiti se ves trefe; — on fklene fkupej svoje mertvafhke roke, ino savshije, v' sadnizh, sladkost angelfkiga kruha. Poslednizh, mu da mafhnik she Sakrament f. posledniga olja; mu pomashe s' svetim oljam ozhi, ufhesa, ufta ino roke; — bolnik pade v' smertne teshave ino sazgne umirati; — mertvafhka farba ga preide; ozhi postanejo glashovne; ufta se saprejo, ino mafhnik govori: „Lozhi se brumna, kerfhanfka dusha, v' imenu Boga Ozheta, Sinu, ino f. Duha!” — „Jesuf! tebi shivim!” — „Jesuf! tebi umerjem!” — „Jesuf! tvoj fim shiv ino mertov!” — „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim mojo dusho!” — Glejte, ljubi moji! kako ref je, kar pravi David: „De draga je smert pravizhniga, pred go-

spodovim oblizhjam ;” — njegovo duſho, ne-
fejo angeli v' nebefa, kakor ſo nefli, brunniga
Lazara. On pride k' Jefufu, k' Mariji, h' an-
gelam ino ſvetnikam. —

Kdo is med naſ, ne ſheli tako umreti? —
Zhe pa ſhelimo, ſe moremo sdej, ſa dobro
ſmert perpravljati, kakor ſim vaſ danſ teden
uzhil. Pridige, kerſhanſke nauke, ne le po-
ſluſhati, ampak jih tudi v' ſerzu ohraniti; ſve-
to maſho vezhkrat ſhlifhati, ſe poſtiti, moliti,
ſ. ſakramente vredno prejemati; poiſhite ſi mo-
driga, pametniga ſpovednika, odprite mu po-
polnoma ſvojo veſt, rasodenite mu na tanjko
ſtan vaſhe duſhe; o kako veſeli, lohka ino po-
tolasheni bote vi enkrat umerli! Varite ozhi,
jesika, uſheſ, rok ino nog, krotite hudobno
nagnenje, de vaſ ne bo takrat ſtrah, k' vam bo
delil maſhnik ſakramente umirajozhjih. Soſeb-
no ſe pa vojſkujte, sdej per ſhivlenju narbolj s'
tiſtim hudobnim navadnim greham, ktirimu ſte
narbolj podverſheni. Zhe te jeſa, togota tako
mozhno drashi, de kolneſh, sdajafh, zhe je sdej
ne boſh premagoval, kako jo boſh pa na sad-
njo uro premagal? — Zhe sdej v' ſhivlenju,
ſvojih nezhiſtih ſkuſhnjav ne premagujeſh, ka-
ko jih boſh pa na ſmertni poſtelji premagal? —
Zhe ſe nezheſh sdej k' dobri ſpovedi perpravlja-
ti, kako ſe boſh pa v' sadnji bolesni pripravil? —
Zhe sdej ſvoje ſerze na ſvet navesujeſh, kako
teſhko ga boſh, na sadnjo uro odtergal? —

Kdor hozhe frezhno umreti, kakor smo danš
fhli fhali, nej se sdej k' smerti perpravlja.

Ljubi Jesuf! pomagej nam tako brumno
shiveti, de bomo samogli tudi enkrat frezhno
umreti. Dej gnado vřim nedolřnim, de oħra-
nijo svojo nedolřnost noter do smerti. Poma-
gaj vřim reřnizřnim řpokornikam, delati do
smerti řtanovitno pokoro. Sbudi vse terdovrat-
ne greřhnike, is řpanja njih grehov, ino pelji
jih s' tvojo gnado, na pot pokore, de bomo ta-
ko vři takrat, kader bo nam mertvařhki pot po
obrasu řtal, kader bodo ozhi glashovne pořtale,
kader bomo leřhali, kakor ti ljubi Jesuf na kri-
řhu, tudi mi na nařhi řmertni pořtelji, tako sdi-
huvali k' nebeřhkimu ozhetu, kakor ři ti: Luk.
25, 46. „Ozhe! v' tvoje roke isrozhim svo-
jo duřho.” Amen.

Kaj se vam sdi? — Oni so pa savpili: smerti je vreden. Matth. 26.

Tretja postna pridiga.

Kaj se vam sdi? — Oni so pa savpili: smerti je vreden. Matth. 26.

Kaj se vam sdi? — Oni so pa savpili: smerti je vreden. Matth. 26.

She kar svet stoji, ni bilo tako lashnive toshbe ino krivizhne sodbe, kakerfhna je bila tifta, ki jo je Pilat velki petik zhes Jesufa sklenil. Na veliki zhetertik, svezher je bil Jesus ujet, zelo tisto nozh, je bil v' jezhi sapert, v' petik sjutrej, je bil perpeljan pred Pilata sodnika, toshen, k' smerti obsojen, opoldan bizhan (gajshelan,) popoldan ob treh na krishu raspet, na kvishko povsdignjen, ino na krishu umorjen. — Tako se godi, kader hudobni, nedolshniga toshjo ino sodjo. Mi imamo postavo, so vpili obdivjani Judje, ino po nafhi postavi more umreti. Sakaj pa? jih vprasha Pilat, kaj je pa hudiga sturil? — Poshlufhajte prvi urshoh, oni pravjo: on je smerti vreden. Pilat odgovori: smerti je vreden? jest ne najdem nizh smerti vredniga nad njim. Poshlufhajte drugi urshoh, Judje pravijo Pilatu: zhe ga ti ispustish, nifi zesarjov perjatel, Pilat, k' se je bal zesarjove samere,

obmolzhi, si roke vmije, sposna, de je Jesus nedolshen, ga da bizhati (gajshlati,) ino kir ljudstvo tako imeti hozhe, na krish perbiti. —

Bolj lashnive toshbe, ino bolj krivizhne sodbe, she ni blo nikolj, kar svet stoji, sklenjene, kakor je bla ta, sklenjena od Pilata nad Jesusam.

Ali nashe dushe, ljubi moji, ne zhaka lashniva toshba, ampak resnizhna, ne krivizhna sodba, ampak pravizhna, katiro bo Jesus, kader se bo dusha od telefa lozhila, nad vsakim posebej, ino na dan sploh sodbe, zhes naf vse sklenil. Dva pretezheni postna tvorka, smo premishlovali strashno smert, nespokorjeniga gresnika; ino veselost smert pravizhniga. Danš bomo premishlovali, zhloveshko dusho v' vezhnosti, pred boshjim sodnikom Jesusam Kristusam. „Zhlovek, pravi modri v' s. pismu, Eccl. 12, 5, pojde v' hisho vezhnosti.” „Na tem sveti, pravi s. Pavl. Hebr. 13, 14, nimamo stanovitniga domovanja, ampak le prihodno v' vezhnosti ishemo.” Mi vsi, se tedej vsako uro, vezhnosti perblishujemo. Glejte! to je sapopadik danashne pridige. V' pervim delu, bomo premishlovali zhloveshko dusho, v' vezhnosti, per posebni sodbi boshji Jesusa Kristusa. V' drugim delu pa, kako bo gresnik, pred sploh boshjo sodbo sojen ino preprizhan. Pravizhni Bog! katiri nozhesh smerti gresnika, ampak, de se spokori ino vezhno shivi, dej gnado, de bomo posebno ino sploh sodbo boshjo, prav premislili, katira naf zhaka, de se bomo sa-njo

sdej, prav perpravljali, dokler je sbe zhas, gnada ino perloshnost sa naf. Poterpite.

I.

Dusha po smerti, pred sodnim stolam Jesusa Kristusa.

Ti imash prijatle, je pisal Plinius zesarju Trajanu, sato, k' si sam prijatel. —

Potolasheni bodite vi brumni, pravizhni kristjani, katiri imate sa prijatle Mario, Angele, svetnike, sato, kir ste vi sami prijatli Jesusa Kristusa, proti vam bo Jesus usmilen ino ljubesniv sodnik, sato, kir sdej svesto flushite, Jesufu Kristufu, vi mu sdej vefelje delate, ino on ga bo tudi vam, per posebni sodbi sturil. Babilonfki kralj Baltasar tega ni sturil Bogu, sato ga je sadela strafhna sodba boshja Daniel 5. „Baltasar, je poropal svete posode, is jerusalemfkgiga tempeljna, ino se je is hudobije posvezhenih posod, per svoji misi posflushil, tudi se je v' prizho vsih drugih, norza delal, is svetih rezhi. Eni dan, kader sedi per misi, se perkashe zhloveshka roka, ino pishe na steno te besede: dokonzhano, (Mane) pretehtano, (Thekel) rasdeljeno, (Fares.) Baltasar se na te besede vef prestrafhi, tako, de se mu roke ino noge trefejo, sato, kir je bil vef hudoben ino pregreshen. On poklizhe preroka Danjela, ino mu obljubi kraljevo zhas, slato ketno na vrat,

ino bo koj tretji, v' zelem njegovim kraljestvu, zhe mu rasloshi te besede, katirih kralj ni ume-ti samogel. Daniel, svet boshji mosh, odgo-vori, neprefrafheno kralju: tvoje darove sam imej, ali jih snafhenimu drugimu dati, sapifane besede ti pa vender hozhem isloshiti. — Ma-ne se pravi, de tvojiga kraljestva ino tvojih let je konz. Thekel se pravi: ti si na vago djan, ino pretehtan, pa si prelohak. Fares se pravi: tvoje kraljestvo je rasdeljeno, Medzhanam ino Perfanam dano. Ino glejte, Baltasar je sgubil she tisto nozh, svoje kraljestvo ino svoje shivle-nje." Tako je Bog sodbo s' njim spolnil. Rav-no tako naf uzhi nafha s. katolshka zerkev, de bo tudi Jesus sodil, dufho ufaziga zhloveka pre-zej po smerti. Sveto pismo perpoveduje, de sta bila Lazar ino bogati mosh, prezej po smer-ti obfojena. „Lazarjovo dufho so nefli, prezej po smerti, angeli v' nebefa ino bogatinzova du-fha, je bila prezej po smerti v' pekel pokopana. Luk. 16, 22. Sato pravi, s. Apostelj Pavl: „Zhloveku je odlozheno enkrat umreti, potlej pa sojenimu biti." Hebr. 9, 27. Jesus je djal spo-kornimu televaju: „Gotovo ti povem, she danf bosh v' raj u per meni." —

Srezhni mi takrat, kader bomo stopili per-vizh v' hisho vezhnosti, zhe bodo nam perfhli na prot angeli, bo tud nam Jesus milofshliv. Ali gorje tiftimu! katerimu prejd hudizhi, kakor angeli naprot pridejo. Oba tedej, pravizhni ino greshnik, oba bota stala pred sodbo boshjo. Pred

njima bo she vifela pravizhna vaga, ktira bo oba pretehtala, pravizhniga ino krivizhniga. Pravizhniga sa nebefa, gresfnika sa pekel. — Ljubi moji! ko bi sdejlé, v'fakativiga is naf, vagala ta pravizhna sodna vaga, ali bi ga vsdignila v' nebefa, ali bi ga vergla v' pekel? — Ino tista ura, pred sodbo boshjo, ni vezh delezh od vfaziga is naf, v' katiri bomo prevagani. Kristijani! morebiti pojdem danf teden jest, ino juter shtirnajst dni, is vaf kdo, na to pravizhno vago boshje sodbe. Te pravizhne sodne vage boshje se more bati ne le gresfnik, ampak tudi pravizhni. II. 5, 10. „Vfi se moremo pokasati pred sodnim stolam Kristusovim, de vfaki prejme koljkor je v' svojim shivlenju dobriga, ali hudiga storil.“ — Vender pa, pravizhni sna upati, de ma bo Bog per sodbi gnadliv ino milostliv, pa vender bres strahu ne sme biti, sato kir nevé, zhe nima morebit kaziga skrivniga greha, zhe ni morebiti is svoje sanikernosti, kaziga greha per spovedi posabil. Dost smertnih grehov je, katiri se skrijejo v' majhne grehe, postavim: napuh, ali pamlazhnost v' flushbi boshji, se rada skrijeta, sato k' imata v' febi veliko drugih mejhnih grehov, sufesbno pomanjkanje gorezhnosti ino veselja do flushbe boshje. Sato opominjam vaf danf: ojstro sami sebe toshite ino sodite per spovdi preden greste, pred sodnika Jesusa Kristusa. Pojte v' dno svojiga serza, profite svojiga spovednika, de bo sturil s' vafho vestjo tenjko rajtengo,

sakaj, f. Janes prav: Skriv. rasod. 21, 27.
„Nizh nezhistiga nepojde v' nebeshko kraljestvo.”

Bo rekel eden ali drugi, sej je Bog usmi-
len, dobro posna zhloveshko slabost, tedej ne-
more zhloveka tako ojstro ino terdo soditi. Ja
dober ino neiskonzhno usmilen je Bog, pa je
tud pravizhen, on bo plazhal vsakiga po svojim
saflushenju. Ga ni greha, de bi ga nam ne-
samogel odpustiti, pa sato ne sme zhlovek pre-
dersno (ferbeshno) greshtiti. On tezhe sa sgu-
bljeno ovzhizo, dokler je ne najde, ino se veseli
nad njo, k' jo najde. On kakor dober ozhe,
sgubljene, pobolshane finove, v' svojo gnado
sprejemle; on nozhe smerti greshtnika, ampak
de se spokori ino shivi. — Ali na boshjo mi-
lost greshtiti, je greh soper f. Duha. Torej naf
opominja Jesus v' f. Evangelji, Joan. 9, 4.
„Delejmo, dokler je dan, (to je, dokler ima-
mo zhas) pride nozh, (to je smert) v' katiri se
ne bo dalo vezh delati.” S. Pavl pravi: Gal-
lat. 6, 10. „Dokler imamo zhas, delejmo do-
bro.” —

Bosh rekel, nepobolshan greshtnik, per
sodbi bo Maria sa-me profila, sej je ona per-
bejshalfhe greshtnikov. Bo profila, pa sa ne-
pobolshane greshtnike ne, ampak le sa tiste, ki
greh sapuste ino gredo is tega sveta v' resnizhni
pokori; ali greshtnikov, katirih serza terdovrat-
ne oftanejo, ona ne posna, sa-nje ona ne bo
profila, pa tudi ne angeli, ino nobeden svetnik
boshji, kako bodo, Maria, Angeli ino svetni-

ki, sa nepobolhaniga grešnika profili? kir grešniki Jesufa sovrashjo, ino v' novizh kri- shajo po besedah s. Pavla. Maria, angeli ino svetniki, so popolnoma, s' njim v' ljubesni skle- njeni, njih volja je njegova volja: tedej, ka- tiriga Jesuf pogubi, tega tud Maria, angeli ino svetniki pogube.

Zhe pa ne prošnja svetnikov, ne angelov, ne prošnja Marije, per sodbi boshji grešniku ne bo pomagala, oh moj Bog! kaj pa vender bo sa-nj? — — Misli grešnik, Bog se me bo she usmilil. Ne bo se usmilil takrat nizh vezh, sato, kir bo preposno. Tud svet krish, s. rane, s. rešna kri Jesufa Kristufa, ne bo ta- krat nepobolhanimu grešniku, nizh vezh po- magala, zhe pride on bres pokore v' vezhnoft, sakaj takrat ne bo sa-nj, vezh gnade, nizh vezh vsmilenja, temuzh sama praviza ino ojštroft. —

Vzhimo se is tega, ljubi moji! kako drag ino imeniten je sa naf zhaf, dokler ga Bog nam da na tem sveti. — Ino vender, moj Bog! ka- ko ga flabo ljudje obrazhajo! Vezhdel saprav- ljajo ljudje zhaf, v' grehah ino v' lenobi. Sju- trej sgube zhaf, s' lenim spanjam, ino s' nezhi- mernim lihpanjam pred shpeglam; o poldne sgu- be zhaf v' nesmirni jedi ino pijazhi, v' grešnih pogovorih; svezher sapravljajo zhaf, s' pijanzh- vanjam; po simi per igrach, ino v' grešnim ve- selju; po leti, s' vafvanjam, ino s' ponozhno vlazhugo; pred puftam sgube zhaf, s' pijanostjo, s' plesam, ino s' nezhistostjo; v' fhtirdefet dan-

skim postu, jedo meso bres strahu, bres vesti, nej bo opoldne ali svezher, v' petik ali v' faboto; v' nedelah ino prasniki, spravljajo zhaf v' pohujshanju blishniga, ino v' rasshalenju boshjim. Otrozhje leta sgublajo ljudje v' otrozharijah; fredne leta v' nezhistosti, v' golfijah ino krivizah; ino sadnjo starost, v' lenobi ino toshlivofti. Poglejte! tako nespodobno ljudje zhaf spravljajo, namest de bi ga sferbno, v' isvelizhanje svoje dushe obrazhali ga v' grehah sgublajo. O zhlovek! bosh jokal enkrat pred sodbo boshjo, k' bosh vidil, de zhafa vezh ni, popravljati kar si pregreshil, takrat bosh sdihval: o sakaj nisem bolj sferbel sa dusho, sa frezhno vezhnoft, sa vezhno isvelizhanje! oh ko bi mogel, zhaf nasaj perklizati, is vezhnofti! ali kaj pomaga, snajdem se she v' vezhnofti, v' katiri se ne da nizh vezh dobriga sturiti, nizh vezh popravi, kar fim v' shivlenju samudil. Sodnik me she zhaka, od zeliga svojiga shivlenja, bo treba odgovor dati, od sturjenih grehov, pa tudi od vfiga, kar fim samudil; s' greham obloshen, bres pokore, bres dobrih del, bres kershanfskih zhednoft, stopiti pred sodnika boshjiga, kako strafno je to. — Glejte! tako se odpro ozhi greshniku na sadnje, kader stopi pred sodbo boshjo, pa kaj pomaga? ki je she preposno, vse je samujeno.

Sato sdej, dokler imamo zhaf, gnado ino perloshnoft, sferbimo sa svelizhanje svoje dushe, sdej sferbimo, dokler she Bog hozhe po-

bolšhanim, spokorjenim grešnikam odpustiti, dokler naš še k' pokori vabi ino klizhe, dokler še Jusuſ ni naš sodnik, ampak naš ozhe, naš brat, naš svelizhar, katiri možno šeli, de bi vsi ljudje vezhno isvelizhani bili. — Kako bo pa grešnik, pred sodnim stolam, Jusuſa Kristuſa, na sodni dan, toshen ino preprižhan, bom povedal v' drugim delu.

II.

Do sdej smo premišhlovali dušho v' vezhnosti, pred sosebno sodbo boshjo; premišlimo jo sdej pred sploh sodbo boshjo; poſhlušhajmo, kako bo grešnik toshen, od svojih leſtnih sovrashnikov, pa tudi prijatlov, de je vezhniga pogublenja saref vr eden.

Pervi toshnik, katiri bo grešnika toshil, bo sovrashnik naših dušh, peklenſki ſatan. „Satan, pravi ſ. Auguſhtin, bo ſpomnil grešnika na kerſtno obljubo.“ Per kerſtnim kamnu, je naš maſhnik praſhal: „ali ſe odpoveſh hudizhu? vſim njegovim djanju? inu napuhu? to je, ali nozhesh hudizhu pokorn biti, ino njegovih ſkuſhnjav poſhlušhat, ino ſi odgovoril ſkus ſvoje botre, jeſt ſe odpovem; tudi njegovim djanju, to je, uſim hudim miſlim, ſheljam, beſedam ino deljam, s' beſedo, jeſt ſe odpovem uſim greham, uſi poſvetni zhaſti, praſni hvali ljudi, nezhimernim oblazhilam, jeſt ſe odpovem vſimu, kar hudobni ljudje ljubjo ino iſhejo. Ako boſh

vidil, de to nifi sturil, de nifi ispolnil kerstno oblubo, bosh sam preprizhan, de si po vfi pravizi, vezhniga pogublenja vreden. —

Drugizh: Grefhnik bo toshen, na dan sodbe, od svojiga angela varha. Angel varh bo fkasal, koliko dobrih misel je zhloveku, she v' prvi mladosti vdal, de ima varvati zhiftoft ino nedolshnost; koliko dobrih misel mu je dajal v' odrashtenih letih, de ima premagati hudobno nagnenje; on bo pokasal, de tista bolesen, je bila opominvanje, njegoviga angela, pa se vender, ni hotel pobolshati; de te bukve, una pridga; ta, uni spovednik, na katiriga je narajmal, je bilo sgol opominvanje, njegoviga angela varha, debi ga bil, k' Bogu napeljal ino isvelizhal, pa grefhnik vliga tega ni porajtal; angel varh, bo grefhnika mozhno toshil pred sodbo boshjo, de ni hotel grefhne navade sapuftiti, nevarne prijasnosti rastergati, de ni hotel svoj preklinvavski, klafarski jesik nasaj dershati. Gospod! porezhe angel varh, sturi tedej s' to pregrefhno dufho, kakor je saflushila.

Tretizh: Bodo toshili grefhnika pred sodbo boshjo pravizhni. Sveto pismo pravi: Buk. Modrost. 5, 1 — 14. „Pravizhni bodo grefhnikam nasprot stali ino jih bodo ojistro toshili, de so jih stiskali ino njih dela odvseli. Kader bodo to hudobni vidili, bodo od strahu vfi prepardeni, se bodo zhudili, kako so oni tako naglo, ino zhes vse vpanje svelizhanje dosegli. To so tisti, bodo rekli sami per sebi, katirim smo se

nekdej posmehovali, mi neumni smo imeli njih shivljenje sa nespametno, ino njih konz sa nezhaft. Poglejte! sdej so perfhteti boshjim otrokam, ino so med svetnike odlozheni. Mi smo tedej pot refnize isgrefhili. Mi smo se na potu krivize ino pogublenja trudili, po tefhkih potih smo hodili, na gospodovo pot pa nismo porajtali. Kaj je nam pomagala prevsetnost? kaj je nam perneflo bahanje, s' blagam? vse je prefhlo kakor senza, ino kakor ladja, katira po valovih, ké splava. Ravno tako smo tudi mi jenjali biti, kmalo potim, k' smo bili rojeni, mi nimamo nobenih zhednost, ampak v' svojih hudobijah smo konz vseli." —

Zhetertizh: Bodo toshili grefhnika, pred sodbo boshjo svetniki ino svetnize boshje, de grefhnik je vezhniga pogublenja vreden. Gotovo! bo odgovorila zela nebesfka drushba: Vredni so smerti, nepobolshani grefhniki, odgovore sveti aposteljni, sato, k' so spokorjene dushe spet v' greh sapeljali ino pogubili; smert so vredni, odgovore s. Marterniki, kir niso shiveli po veri, sa katiro smo mi kri prelili; smert so vredni, odgovore pridgarji ino spovedniki, kir smo sa-nje sferbeli, jih uzhili, jih opominovali, profili, svarili, pa je bilo vse saftojn, nej bo tedej grefhnik pogubljen, kir sam hozhe pogubljen biti. Poglej grefhnik! tako bosh preprizhan na dan sodbe, de si vezhniga pogublenja vreden.

Bo rekel eden ali drugi, kdo me bo vender mogel preprizhati, mojih skritih grehov, pregrešnih misel ino shelja? poshlufhaj, sveti-ga Krisostoma, kir pravi: „Na sodni dan bo semlja ino nebo, solnze ino luna dan ino nozh, zhes grešnika prizhala.“ Sonze, katiro je tvojim pregrešnim stopinjam svetilo; luna, katira je gledala tvoje pregrešne dela, ponozhne tamote.“ S. Jakob pravi: Jak. 5, 3. „Tvoji plesnivi denarji, na katire imash dušno navesano, bodo tebi naprizho.“ — Tifti krej tvoje nive, katiriga si od sošeda, s' golfijo pervoral, tisto shito, katiro rajšhi puštih, v' šhrambah konz jemati, dokler draga letna nepride, de bi ga prav drago prodal; preleshano, od molov šnedeno blago, katiro sa dobro prodajash, vse to bo prizhalo zhes te, na sodni dan. Kaj šhe vezh? — Poshlufhej, kaj pravi, prerok Habakuk 2, 11. „Prizhali bodo kamni is sida ino les, s' katirim je sidanje vesano.“ O štrašna misel! prizhalo bo kamnje, tiste preklete hišhe, kir je doma vsih sedem naglavnih, devet ptujih, ino šhtir v' nebo vpijozhnih grehov; prizhal bo prag, tiftiga hleva, tiftiga poda, hrama, kuhnje, kir se je nezhisti greh dopernešil; prizhale bodo štrehe, od pohišhtva; veje od germoja; odeja od poštelj; senze od škrivnih potov. O grešnik! misli, kaj bošh odgovoril šodniku Jesufu Kristofu, k' bošh preprizhan? —

Ino grešnik! zhe pa sid ino kamnje, bo-de govorilo na sodni dan, misli de tudi vešt ne-

bo molzhala. „Tvoji grehi, pravi f. Augufhtin, bodo na sodni dan vpili, ti grefhnik, ti fam fi naf fturil.“ Mi smo tvoje delo, bodo vpile pohujfhlive oblazhila, katire fi ti nofila, nezhiſta perfhona, Grefhnik! kaj boſh na vſe to odgovoril? —

Grefhnik! kaj bo ſhe le takrat, k' te bodo sazheli toſhiti neverniki? kaj bo? kader bodo uſtali Ninivitarji, kakor pravi Jeſuf: Math. 12, 41. „Katiri bodo ſodili ino pogubvali kriſtjanſke rodove.“ Ja porezhejo neverniki: pravizhna je, o Goſpod, tvoja ſodba, ko bi bili mi ſhlifhali tolkajn pridig, tolkajn kerſhanſkih naukov, ko bi bili mi prejeli tolkajn ſvetih ſakramentov, ko bi bili mi imeli toliko gnad, toliko perpomozh ſa vezhno svelizhanje, kakor ſo jih imeli katolſhki kriſtjani, oh! mi bi ne bili pogubljeni, kakor ſo oni s' nami vred. O ſavoljo tega, gorje tebi, Iblaſko meſto! gorje tebi Krajnſka Deſhela! ko bi ſe bilo to godilo na turſhkim, po nejoverſkih meſtih, kar ſe je per vaſ godilo, per vaſpridigovalo, ino uzhilo, bi bili ſhe ſdavnej turki ino neverniki delali oſtro, reſnizhno pokoro, ino med vami, Bogu ſe uſmili, je ſhe tolkajn ino tolkajn terdovratnih, nepobolſhanih kriſtjanov.

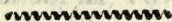
O moj Bog! kaj bo vender enkrat na ſodni dan, kaj bomo odgovorili na vſe te toſhbe, na vſe to preprizhanje? — Toſhniki bodo hudizhi, bodo ſvetniki, bodo angeli varhi. Kaj bomo odgovorili, k' naſbo preprizhala leſna veſt

našhkih fkrivnih grehov? Oh! kaj drusiga hozhmo sturiti, kakor sdihvati, jokati, profiti ino moliti, per tronu milosti, per nogah svetiga krisha, na katirim vifi Jesuf, našh prihodni sodnik, iskati gnado ino usmilenje. Sato te profim, moj zhlovek, sodi sdej fam sebe, de ne bofh enkrat od Boga nefrezhno sojen. Nikar neodlafhaj pokore na sadnjo uro, nikar nizh vezh pokore ne odlafhaj, de se nevtrudi nad taboj boshja milost. Nikar ne samudi lepe perloshnosti, kir sdej v' fhtirdefetdanskim postu, te Bog k' pokori vabi. Sdej ti hozhe Bog vse grehe odpuštiti. Morebit bo perfhel fkorej zhaf, k' bofh shelel sturiti pokoro, pa je nebofh mogel, kir jo sdej nozhesh, k' bi jo lohka sturil. Sve-ta katolfhka zerkev sapove sdej sturiti dobro velikanozhno spoved, ino se spraviti popolnoma s' rasshaljenim Bogam; sturi tedej sdej, dobro, ponishno, zhifto, popolnoma, velikanozhno spoved. Sprafhuj se zhifto, ino ozhifiti svojo vest. Sgrivej, obshaluj, kar si grefhil, de si Boga, svojiga odreshenika, isvelizharja, svojiga ljubesniviga ozheta tolikokrat rasshalil. Obljubi mu per nogah svetiga krisha s' objokanmi ozhmi, de se hozhefh saref pobolshati, grefhno navado sapuštiti, ino perloshnosti se ogibati, ino kar obljubifh, dershi svesto, bodi perpravljjen rajshi umreti, kakor se supet poverniti ino sgubiti perjasnost Jesufa Kristufa. Pokashi tvoje fkrite rane Mashniku, de sazeli tvojo od grehov raneno dusho. Trudi se potim, k' ti bo sve-

ta odvesa, vezhne shtrafinge odusela, de s' molitujo, postam, almoshno, skusi poterpeshljivoft, skusi krotenje tvojih pozhutkov ino gresniga nagnenja, sadoft sturish pravizi boshji, ino tako sbrishefh tud zhasne shtrafinge. Poglej! to je vse, kar Bog od tebe terja, kar imash sturiti sdej v' shtiridesetdanskim postu, de opravisht ne le poverhi, ampak prav dobro velikanozhno spoved, zhe to sturish, se ni treba bati, ne posebne, ne sploh sodbe boshje, sakaj ona bo gnadjiva, bo vsmilena, ona te ne bo pogubila, ampak te bo vezhno svelizhala.

O ljubesnivi Jesus! kaj ti hozhmo poverniti, sa tvojo ljubesen do naf? savolj naf si ti hotel krivizhno toshen, ino k' smerti krisha obsojen biti, sato, de bitvoje toshenje nafhe odreshenje bilo. Ti si hotel od hudobniga sodnika pogubljen biti, sato, de bi nam na sodni dan, od tvojiga ozheta vezhno shivljenje podarvano bilo. O Jesus! bodi tedej nam vselej milostliv, sosebno pa na strafhni sodni dan. Spomni se, ljubi Jesus! de si perfhel isnebes, na svet ifkat naf sgubljene ovze, glej! tukej naf imash, sej vfi gremo sa taboj. Spomni se, de savolj naf si se trudil tri ino trideset let ino jokal, sej nam gre k' serzu tvoja ljubesen; spomni se, de sa naf imash odperte rane! O Jesus! skri naf v' rano tvojiga presvetiga ino prefladkiga serza! Spomni se, de savolj naf, visish na krishu raspet, oh! nikar ne pufti naf pogubljene biti? Pomagej nam takrat, k' bo naf vse toshilo. Da-

vid je le enkrat sdihtnil, II. Kralj. bukv. 12, 13. „De je grešil“ ino ti si mu odpustil, sej tudi mi sdihtujemo, oh odpusti tudi nam! „Peter se je milo jokal, Matth. 26, 75, k' si ga pogledal!“ sej tudi mi jokamo, oh poglej tudi naše felse! Skleni takrat nad nami gnadjivo, milostljivo sodbo, de ne bomo pogubljeni, ampak skusi tvoje svete rane, skusi tvojo sveto rešhno kri, skus tvojo smert ino terplenje, de bomo skusi tebe o Jesuf, vezhno svelizhani!! Amen.

Zheterta postna pridiga.

Ljudje bodo od strahu sahneli, kir nebesške mozhi se bodo gibale. Luk. 21.

Nekteri ljudje, sosebno v' naših zhasih, ne morejo ino nozhjo nekterih evangelskih rešhnoz fhlišhati, ino ne radi vidjo, ali pa she goderenjajo, zhe fhlišhjo is prishnize od njih pridigovati; pravjo: ta, uni pridigar le prevezh strahli, tako, de postanejo ljudje vsi nemirni, ne-

pokojni, pridejo v' notrajne teshave, ino vse forte zvible, ino sgube na sadnje vse vefelje.

To je ref, de bres potrebe ni treba obeniga strahiti. Pa vender, postavim: pred manoj gre flepiz, katiri nizm ne vidi, jest grem sa njim, ino ga vidim, de gre naravnost proti globoki vodi, tako, de zhe va-njo pade, ne bo nikolj vezh ven prishel; jest ga gledam ino vidim, de zhe se she enkrat prestopi, bo va-njo padel. Ino ravno takrat ga sgrabim ino ga nasaj potegnem. Kaj se bo sato jesil ino porezhe: sakaj fi me v' taki strah perpravil? mi she le more hvaleshen biti, sato, k' fim mu is nevarnosti shivlenje otel.

Sdej premiflite, koliko tazih flepkih kristjanov, shivi na svetu, ké v' en dan v' grehah, kakor, de bi ne bilo ne Boga, ne nebes, ino gredo naravnost v' pekel, zhe se nasaj ne obernejo. Pridigar, Jesufov evangelist jim vpije na vfhesa: sapusti greh, ali bosh vezhno pogubljen: flovo dej pregreham, ali pa ne bosh nikolj Boga gledal. — On odpre pred njim peklenfke vrata; to jih prestrafhi, oni sapuste greh ino nastopijo pot vezhniga svelizhanja. Ali ni tedej prav, de jim je pridigar strah napravil? — Ino, ljubi moji! kaj ni Jesuf tudi sam pridigoval od nespokorjeniga, terdovratniga grefhnika, postavim od bogatiga mosha? Luk. 16, 26. Ali ni sam govoril svojim aposteljniam od strahu sodniga dneva? Luk. 21, 25 — 33. „Ljudje, pravi on, bodo sahneli, kir nebesfke

mozhi se bodo gibale, od strahu ino zhakanja tega, kar ima zhes ves svet priti." Ali ni Jesus sam govoril od vezhniga ognja? — Matth. 8, 12. Od peklenkih shtrafing? — Mark. 9, 47. 9, 43. Tedej morejo njegovi namestniki ravno tako sturiti, kakor je sturil Jesus, dobri ino ljubesnivi pastir. Sato hozhmo danf shtrir poslednje rezhi dalej spremishloyati.

Shlilhali ste danf teden, de kakor hitro se bo dusha od telefa lozhila, pojde pred sodnika Jesufa Kristufa, ino tam bo obsojena, kamerje saflushila, v' nebefa, ali v' pekel; viste pa tudi shlilhali, kako mozjno bo gresnik toshen, na sodni dan, ino potim, k' bo tudi preprizhan, bo Jesus fklenil nad njim sodbo ponjegovim saflushenju, ino kakor bo takrat fklenil, tako bo ostalo na vse vezhne zhase. Tudi pravizhni bodo v' prizho per sodbi, tudi oni bodo sojeni; sato, de bodo vidili vfi ljudjenjih zhednost, svetost ino dobre dela, de bodo vfi ljudje preprizhani, de oni so vredni vezhniga nebeshkiga plazhila.

Gorje na dan sodbe nespokorjenim gresnikam, kader bodo stali pred sodnim stolam Jesufa Kristufa! — Nasprot pa mir ino veselje sa pravizhniga takrat, kader bo prejemal od Jesufa vezhno, nebeshko plazhilo! — Savolj tega, poshlufhajte kristjani danf sodbo, katiro bo fklenil Jesus na sodni dan zhes sovrashnike ino prijatle. Popred pa she na kratkim pomislimo, kaj se bo godilo, preden se bo sodba sazhela. —

Dej gnado, vezhni Bog! de s' danashnim premishlovanjam, bodo gresniki k' pokori prestraheni, pravizhni pa potolasheni, ino v' dobrim poterjeni. Poterpite.

I.

Nash isvelizhar sodbo tako perpoveduje: **Joan. 5, 28 — 29.** „Ura pride, v' katiri bodo vfi, po grobeh glas boshjiga finu fhlfihali, ino is njih pojdejo, katiri so dobro delali, vstajat v' shivljenje, katiri so pa hudo delali, vstajat v' obfojo.” „Strafhne snamnja se bodo pred sploh sodbo godile. „Solnze, pravi **Jesuf: Jan. 24, 29, 30, 31.** bo otemnelo, luna bo svetlobo sgubila, svesde bodo od neba padale, ino vse nebeshke mozhi se bodo gibale.” „**S. Janes** pravi: **Skriv. rasod. 20, 11.** „Jest fim vidil lepi beli tron, ino tega, k' je na tronu sedel; pred njegovim oblizhjam se skrije nebo ino semlja; pred tronam fim vidil stati shive ino mertve, velike ino male, bukve so bile odperte, sosebno bukve shivljenja, ino is njih so bili mertvi po njih delih sojeni. Morje ino pokopalisha so dajale mertve is svojih grobov, ino vsaki je bil sojen po svojim saflushenju, ino katiri ni bil sapifan v' bukvah shivljenja, je bil v' ogenj ver-shen.” **Kristijanje!** per tem zhastitlivim prasniku se bomo vfi takrat v' prizho snajdli. **Jesuf** bo poslal svoje angele s' glasno trobento, katiri bodo ifklizali skupej vse ljudi od vseh krajev

sveta. „Na buzhanje trobente vstani merti, bodo vstali vsi is grobov.” Matth. 24, 31. Miljon ino miljon miljonov duh bo perfhlo is nebes, is viz, ino is pekla, one bodo vsele nase svoje trupla, katire so v' shivlenju imele. Vefelje takrat sa pravizhne; strah sa gresfnike. — Pridi ti, moje zhaftitljivo trupljo! bo rekla takrat isvoljena duha, pridi ti moj svefti tovarfh, fkleni se s' manoj, de greva vshivat v'nebafa vezhno plazhilo. Svelizhane moje ozhi! katire fim pred pregresfnim pogledi vmikvala, pridite, fklenite se s' manoj, sdej bova Jesufa na vse vezhne zhafe gledala. Svelizhan moj jesik! katiriga fim krotila per jedi ino pijazhi, de ni klel, klafal, opravljal, ino ga le sa boshjo zhaft nuzala, sa svelizhanje moje ino mojiga blishniga dufhe, pridi, fkleni se s' manoj, sdej bosh vezhno boshjo zhaft prepeval. Svelizhane vi moje ufhesa! katire fim pred greham saperala, ino jih odperala le sa poslufhati besedo boshjo, pridite sdej bote poslufhale angelfko petje. Svelizhane moje roke! k' fte delale vse Bogu k' zhafti, pridite, sdej bote objele vafhe isvoljene brate ino sestre, boshje prijatle. Tako vsa vefela se bo fklenila duha s' telesam ino pojde v'nebafa k' Jesufu. Svetopifmo govori: I. Kor. 15, 42 — 45. „Trohlivo telo se feje, nestrohlivo bo ufvalo; hodno, kerhko se feje, zhaftitljivo ino krepko bo ufvalo; meseno telo se feje, ino duhovno telo bo vftalo.” Jesuf pravi: Joan. 6, 39. „Volja njega, ki me je poslal,

je, de, kar jih v' me verje, obeniga nesgubim, ampak, de jih obudim posledni dan." — Ali, kako shalofna bo pogubljena dušha, k' bo sagledala svoje zherno, gerdo, hudobno, pregrešno truplo. Pojdi sim, porezhe, prekleto, hudobno, pregrešno truplo, k' si me v' tolkajn grehov sapeljalo, pojdi s' manoj v' peklenški ogenj terpet ke dol vezhne matre. Mislite si, de vidite štati Jesufa v' oblaku, ino pred njim sbrane vse ljudstva, kar jih je blo od sazhetka sveta rojenih, ino kar jih s'he bo do sodniga dné. Glejte štati vse vesele okoli Jesufa pravizhne, ino od strani štati vse savershene, nespokorjene grešnike, polne strahu ino obupanja. Pravizhni bodo na sodni dan ozhitno od hudobnih lozhni, kir hudobni jih vezhkrat niso hotli, ali so jih pa s'he savoljo njih brumnošti sanizhovali, sovrashili ino preganjali. **Jesuf je rekel: Matth. 25, 31 — 40.** „Sin zhloveka bo nekadaj (konez sveta) na nebu v' oblakih s' mozhjo ino s' velizhaftvam sopet prishel, ino vsi narodi bodo pred njim sbrani. Po pastirjovo, katiri ovze od koslov lozhi, bo dobre od hudobnih odlozhil. Dobre bo na svojo desnizo, hudobne na svojo levizo djal." „Kader bodo vidili hudobni, pravi modri: **Modrost. 4, 5.** Kaj se godi, bodo vsi prestrasheni trepetali, polni obupanja bodo vpili: kaj ti so tifti, katirim smo se nekdaj posmehvali, mi smo jih sa nespametne imeli, pa smo bili sami neumni, ino glejte, sdej so pershteti boshjim otrokam ino svetnikam bosh-

jim. — Mi smo isgrešili pravo pot . . . vse je prešlo, kakor senza.” — Takrat se bodo Jesufove besede ispolnile: Matth. 25, 46. „Pravizhni pojdejo v' vezhno shivljenje, grešniki pa v' vezhno pogubljenje.” Ta glas bo vesel sa pravizhne, shalofen sa grešnike: Jest sim tifti, porezhe pravizhnim, sa katiriga ste nozh ino dan delali, danf vaf hozhem plazhati, s' nebeskim kraljestvam. Potim porezhe grešnikam: Jest sim tifti, k' ste me vlazhili od Anasa do Kajfsha, od Kajfsha do Herodesha, od Herodesha do Pilata: Jest sim tifti, katiriga ste s' svojim greham preganjali, jest sim vam svete Sakramente ponujal, pa jih nifte hotli prejema-ti: Jest sim tifti, katirimu ste kervavi pot s' vafhim grehi is telefa prešhali: Jest sim, katiriga ste s' vafho nezhistostjo tepli: Jest sim, katiriga ste s' vafhim napuham, s' ternjam kronali: Jest sim, katiriga ste s' ponovlenjam, starih grehov na krish perbijali: Jest sim noter do danafhniga dneva molzhal, ino vse volno terpel, ali danf je dan plazhila. Grešniki bodo v' pekel pah-njeni, pravizhni v' nebefa vseti.

Potim se bo Jesus obernal k' hudobnim re-kozh: Matth. 25, 41. „Poberite se od mene vi prekleti v' vezhni ogenj.” Poberite se, po-rezhe Jesus nespokorjenim grešnikam, prezh od mene, klizal sim vaf k' sebi skus pridgarje, spovednike, pa nifte hotli, poberite se jest vaf nizh vezh ne posnam. Takrat, pravi Jesus, bodo vpili grešniki: Luk. 23, 30. „Hribf

padite na nafi gore, pokrite naf." Sato, kir Jesuf bo takrat gresnikam tako strafhen, de ga ne bodo mogli gledati. Gresnik, de se ne bofh takrat trefil pred sodnim stolam Jesufa Kristufa, pojdi sdej k' njemu, tukej so spovednize, per spovedi se spravi s' Jesufam. „Poglejte, tukej je jagnje boshje, katiro sveta grehe odjemlje." I. Jan. 29, 36. „Pojdi k' njemu, kakor sgubljen fin, ino rezi: Luk. 15, 18. „Ozhe! gresnil sim v'nebo ino pred taboj, persanesi mi!" — Poberite se od mene, bo rekel na dalej boshji sodnik, prezh od mene vfi nespokorjeni gresniki, prekleti ste od mene, desiravno sim sa vas terpel, ino vmerel; prekleti ste od mojiga ozheta, prekleti od s. duha, saversheni ste od moje matere, kir po nje sgledih niste hotli shiveti, saversheni ste od vsih angelov ino svetnikov, kir po njih stopinjah niste hodili. Vi ste nefrezhni na dusfi ino na telesu, poberite se prezh od mene. Pa kam, o Jesuf! kam imamo iti? „V' vezhni ogenj" odgovori Jesuf, Matth. 25, 41. katiri smeram gori, pa nikdar nevgafne, smiram shge, pa nikdar ne fishge, katiri pesa truplo ino dusho.

Poberite se tedej dol, v' peklenjski ogenj vi pogubljeni, sapri se sa njimi peklenjska jezha, katira se ne bofh nikdar odperla. Vender pa, pogubljene dushe, poglejte she enkrat nasaj, v' vashiga Boga, v' Jesufa, katiriga ne bote nikdar vezh vidile; poglejte she enkrat nasaj v' nebefa, katire se bodo sa vami ne vezh-

no saperle. Poglejte nasaj sŕe enkrat na angele, na ŕvetnike, vsamite sa vŕelej od njih flovo, sa vŕe vezhne zhafe. — Slovo tedej ŕvete tavshenkrat frezhne nebefa! jeŕt ne bom nikolj tam gori prebival; flovo tebi nebefhki ozhe! jeŕt ŕam ŕim tebe ŕavergel! flovo vam ŕvetniki ino ŕvetnize boŕhje, jeŕt ŕe ne bom nikdar veŕelil v' vaŕhi frezhni druŕhini! flovo tebi, Maria, zhifta diviza! moji ŕeŕhgani ŕhnabli te ne ŕmejo nikdar vezh mater imenovati! Slovo tebi, moj angel varih! jeŕt te ŕapuŕtim ino grem k' hudizham! Slovo vam, ozhe, mati, ŕpovedniki, prijatli! nikolj vezh ŕe ne bomo vidili, vi greŕte v' nebefa, jeŕt v' pekel; vi k' Bogu, jeŕt k' hudizham, vi v' vezhno veŕelje, jeŕt v' vezhno terplenje! Slovo tedej na vezhne zhafe! —

II.

Kakor ŕtraŕhna bo ŕodba neŕpokorjeniga greŕhnika, tako veŕela bo pravizhniga. Kader bo priŕhel Jeŕuŕ ŕoditi ŕhive ino mertve, ŕe bo obernil k' iŕvoljenim, ino jim porezhe veŕ ljubesniv: Matth. 25, 31 — 46. „Pridite iŕvoljeni mojiga ozheta, prejmite kraljeŕtvo od ŕazheкта ŕveta vam perpravljeno; dokler lazhen ŕim bil ino dali ŕte mi jeŕti; ŕhejin ŕim bil, ino dali ŕte mi piti; nag ŕim bil, ino oblekli ŕte me; ptuji ŕim bil, ino pod ŕtreho ŕte me vŕeli; bolan ŕim bil, ino poŕtregli ŕte mi; — ŕterme bodo dobri rekli: goŕpod! kdaj ŕmo te lazhniga na-

fitiki, kdaj shejniga napojili, kdaj nasiga ob-
lekli, kdaj te ptujza pod streho vseli, kdaj
smo ti bolnimu sfregli?" Ino Jesus jim bo od-
govoril: „Karkolj ste komu she tako malimu
smed ljudi sforili, tako obernem, kakor, de bi
bili meni sforili." O kako neisrezheno veseli
bodo takrat isvoljeni, k' jim porezhe: pridite
po plazhilo, katiriga ste saflushili s' svojo pokoro,
s' svojimi dobrimi deli, kerfhanfkmi zhed-
nostmi. Pridite is vojske, katiro ste imeli, s'
svetam, hudizham, ino mesam, pridite sdej po
krono. Pridite od dela, k' ste se trudili sa ne-
befa, pridite v' pozhitik. Pridite is ptuje de-
shele, v' vashe vezhno domazhijo. Isvoljene
vas imenujem sato, k' ste moji zhes vse frezhni
prijatli, frezhna je vasha dusha! katira je me-
ni flushila; frezhno vashe truplo! katiro ste
na svetu pokorili; o frezhni ste od mene od moj-
ga ozheta ino s. duha! O frezhni od Marije, ino
angelov! pridite, posedite kraljestvo. Pridite
lazhni ino shejni pravize, sdej bote nasiteni!
Pridite mirni ino pohlevni, sdej bodo nebefa va-
sha irbfhina! Pridite savoljo pravize preganja-
ni, sdej bote potolasheni! — Kader bodo is-
voljeni to shlishali, bodo pokleknili na kolena
ino hvalili svojiga sfvarnika, sa gnado svelizha-
nja, od veselja bodo poskakvali ino peli, ka-
kor David: Pfalm. 121, 1. „Jest se veselim,
k' grem v' hisho svojiga gospoda." Oni se ve-
sele med saboj, kakor dobri otrozi ozheta ne-
befhkiga; „kir, skriv. rasod. 19, 7, 9. per-

shlo je shenitvanje nebeshkiga jagneta Jesufa Kristufa." Eden drugimu segajo po bratovsko, v' roke ino si vohijo vezhno srezho. Oni se vsdignejo proti nebefam, ravno takrat, k' se vale hudobni v' pekel.

Kaj ne? ljubi moji! mi vfi shelimo na dan sodbe, vshivati to veselje? — prav je, sdej je she zhas, sdej se tedej vojfkujmo, sa krono vezhne zhasti. „Eno samo je narbolj potrebno." Luk. 10, 42, de fkerbjmo sdej sa svelizhanje nafhe dufhe.

Hifhni ozhe! ti se trudish, de bi obogatil svojo hifho, nej bo po pravizi ali krivizi, pa kaj ti bo pomagalo, ako bofh sedel na vezhne zhase v' peklenfkimu ognju; „kakor bogat mosh, Luk. 16, 22 — 24." Kdo ti bo dal le kapljo vode, de bi gorezho shejo pogafil? Revna mati! ti fkerbifh sa srezho svoje hzhere, ali kaj to pomaga? zhe pa nima hzhi strahu boshjiga ako bo njena dufha na vezhno pogubljena?

Na sodni dan bo vse na svetlobo perfhlo, takrat bodo vfi ljudje vedili nafhe grehe, pa tudi sturjeno pokoro ino vse dobre dela. „Jest bom rasodel, pravi Jesuf, fkrivne rezhi od sazhetka sveta." Matth. 13, 35. „Nizh ni tako fkritiga, pravi on, Luk. 8, 17, 12, 2. kar bi se ne rasodelo." Takrat se bo vse vidilo, hudo ino dobro. Sdej se da vse sakriti, ali takrat bo vse rasodeto. Takrat se bodo vidile fkrite ponozhne oftudnosti, takrat se bo vidila, v' ferzu fkrita jesa, katira sdej tebe jej ino gri-

se, takrat bodo ozhitne zelimu svetu krivizhne sodbe ino pravde; darila ino masila; takrat se bodo vidle krivize, tatvine ino golfije. Perfhlo bo na dan perlisvanje, sapelvanje, salesvanje, s' katirim si nedolshnost lovil, preslepil ino v' greh sapeljal. Perfhla bo takrat na dan hinavfka, fariserfka brumnost, svojoglavnost per spovedih ino s. obhajilih; prasne, jesizhne, suhe grevenge, ne savoljo Boga, ampak le k' sadobljenju s. odvese. Perfhle bodo na dan hinavfke spovedi, per katerih si nalafh tako govoril, de bi te spovednik ne shlishal, de bi te nesastopil, si perkrival hudobijo tvojiga serza. Vidilo se bo takrat hinavfhtvo per spovedih, per katerih si se drenjal, kakor neumna shivina k' jafslam, s' jeso zhes druge, bres ponishnosti ino grevenge. O kako se bo takrat gresnik framvall! ker takrat bo vse ozhitno, vse rasodeto, kader bo stal gresnik s' grehi, kakor s' pepelam potrefen pred Bogam, pred angeli ino pred ljudmi. —

Pa tudi, kako veselje bo sa pravizhne na sodni dan, k' bo vse rasodeto. Le poterplenje imejte, pravizhni kristjani, perfhel bo sodni dan, takrat se bo ozhitno praviza fkasala. Takrat bo greh shtrafan ino zhednost plazhana, takrat bo stal Jesus na oblaku, v' svoji zhafti sodnik, Pilat pa v' svoji framoti, med pesklenfki mi poshaftmi savershen. Takrat bota sedela na sodnih stoleh firfhta aposteljnov, Peter ino Pavl, Nero pa, kater jih je vmoril, bo stal pred nji-

ma vkljenjen s' gorezhemi ketnami. S. Janes Kerstak na defnizi Jesufa, Herodesh pa, kator ga je pustil ob glavo djati na levizi med hudizhi. Pravizhni bodo takrat med angeli ino svetniki, hudobni pa med peklenfkimi poshaftmi. Takrat se bodo svetile dobre dela ino kerfhanfke zhednosti pravizhnih, kakor solnze. S. Pavl govori: II. Kor. 5, 10. „Vsi se moremo pokasati pred sodnim stolam Kristusovim, de vsaki prejme, koljkor je v' svojim shivlenju dobriga ali hudiga storil.“ Ino Jesus pravi: Matth. 16, 27. „Zhlovekovi fin bo v' velizhafstvu svojiga ozheta s' svojim angeli prifhel, ino bo vsakimu po njegovih delih povernili.“

O ljubi moji! ako shelte imeti na sodni dan mir ino veselje, takrat, k' bo vse rasodeto, tako sturite sdej, kar Jesus uzhi: Matth. 6, 2, 3, 4. „Ako dasz almoshno, nej ne ve leva roka, kaj dela defna;“ to je, sturi dobro na tihim, enkrat bo vse rasodeto; ako temu ali unimu dasz vbogejme, ker terpi vbofhtvo ino pomankanje, veseli se, na sodni dan bo rasodeto, takrat bofh od Boga plazhan; ako se postish, veseli se, perfhel bo dan, k' bo to rasodeto, plazhan bofh obilno od Boga; ako na skrivnim opravlash vsakdanje navadne molitve, bodi vesel, perfhel bo dan, k' bo vse rasodeto, vse poverneno.

Vse bo tedej enkrat rasodeto, kar je sdej pred svetam skrito, dobro ino hudo, kakor se je sgodilo. „Sato sdej sposnajmo vse nafhe

fkrite grehe, ne zhakajmo do sadnje bolesni, kir takrat sna prav lohka smanjkati gnade, zha-
fa ino perloshnosti. Nikar se spovednika ne boj-
te, ino ne framujte, kir niste njega, ampak le
Boga rasshalili.

Tedej ljubi moji! vsakiga zhaka al srezhna
ali pa nefrezhna sodba. Na sodni dan bomo vsi
stali pred sodnim stolam Jesufa Kristufa. Takrat
bodo nas lozhili boshji angeli ali na desno, ali
pa na levo stran. O vezhno frezhni takrat, a-
ko bomo na desni! ako nam Jesuf porezhe: „Pri-
dite,” — ali gorje nam, ako bomo na levi! a-
ko on nam porezhe: „Poberite se.” — O Je-
suf, kaj bo snami, kir greshniki smo vsi, to
moremo sposnati, bres hinavshinje, ki bomo te-
dej stali, na desni ali na levi strani? — O kaj
drusiga nam je sturiti, kakor na kolena pasti,
pred nashiga krishaniga Jesufa, ino tako k' nje-
mu sdihuvati:

O gospod! nikar ne misli na grehe nashe
mladosti, ino nashe neumnosti. Tvoja sveta kri
ino svete rane, ljubi Jesuf! nej nam sbrishejo
vse nashe grehe. Dej gnado, ljubi Jesuf! de
bomo na dan sodbe, vsi stali na tvoji desnizi,
med tvojmi angeli ino svetniki, ino shlishali té
vesele besede: „Pridite isvoljeni mojiga ozheta,
ino prejmite kraljestvo od sazhetka sveta vam
perpravljeno.” Mat. 25, 31. Amen.

Peta postna pridiga.

---

*Kdo od vas bo samogel v' poshreshnimu ognju prebivati? kdo bo samogel v' sherjavzi obstati?
Isaj. 33, 14.*

Od peklenških shtrafing je sfer tefhko veliko govoriti; pa je she veliko bolj tefhko, od njih nizh govoriti, od njih popolnoma molzhati. Zhe se od njih govori, bi se vtegnile bojezhe serza prevezh prestrafhiti, ino zhe zhlovek od pekla popolnoma molzhi, bi vtegnil hudobni, nespokorjen grefhnik misliti, de v' peklu ni vezhnih shtrafing, ino potem hudobni saref tako shivi, kakor de bi ne bilo ne hudizha, ne pekla, ne vezhnih shtrafing, dokler sadnizh po svoji smerti, sam nefrezho vezhniga pogublenja, na vse vezhne zhase terpeti more. Kir je dost ljudi, kakor med vami, mojimi poslufhavzi, tam so tudi vse forte serza. Nekteri bodo popred h'pokori sbudeni, skus strah vezhnih shtrafing, katire nespokorjeniga grefhnika zhakajo; drugi pa skus upanje tistiga neismirniga veselja, katiriga je Bog perpravil vsm isvoljenim v' ne-

befih. Bog na zhudno visho zhloveka k' sebi klizhe, sato, k' sheli vse svelizhati.

Dosti ljudi je na svetu toko lenih ino sanikernih, de posabijo popolnoma Boga ino nebes. Takim ljudem je treba po vsih uftih povedati, de bi se sbudili is pregreshniga spanja. Zhe kdo, v' te, ali uni hifhi nektere kratke leta prebivati misli, jo preden va-njo gre, dobro ogleda ino premishluje, zhe mu ne dopade, ino ni sa njega, rajshi va-njo ne gre. „Kristjani! mi vsi pojdemo, pravi Modri. 5, 12. v' hifho, ali frezhne, ali pa nefrezhne vezhnosti.” Ino vender, koliko hudobnih, pregreshnih ljudi je, katiri mislijo, de v' vezhnosti, bodo po svojih mislih le lepo prenozhvali, ino ravno sato vedno v' grehish shive. Veste, ljubi moji, de gresnik popotje naravnost v' pekel, zhe nespokorjen vmerje, gre v' pekel, ino gori zelo dolgo vezhnost v' peklu. „Kdo od vas bo mogel v' poshreshnimu ognju prebivati? prafha prerok Isaia 33, 14.” Kdo bo samogel v' sherjavzi obstati? —

Jesuf Kristuf, je vezhkrat od pekla ino od peklenfskih shtrafing govoril. Sato tudi jest, smem danf v' temu shtirdefetdanfskimu postu, od tega vam govoriti. Mi bomo tedej danf premishlovali: 1. de je pekel, 2. de so peklenfske shtrafinge, ino 3. de peklenfske shtrafinge bodo vezhne. Strafhan je krej, v' katiriga vas danf popeljem, ali nebojte se, jest vas bom spet nasaj peljal. Mi hozhmo le danf pekel, eno uro

ogledovati, de bomo samogli rezhi, mi smo ga vidili, de ne bomo po smerti na dušhi ino na telesu vezhne peklenfke martre terpeli, katere zhakajo nespokorjeniga gresfnika. Jest vam obljubim, ljubi moji! zhe bote danf od strahu trepetali, k' bote s' manoj ured peklenfke fhtrafinge premishlovali, se bote danf teden od veselja jokali, kader vam bom od nebesfkiga veselja govoril.

Zhe bomo danf shalofni per spremishlovanju, strashnih resniz peklenfkih marter, mislimo, koljko je tudi Jesus terpel, na dušhi ino na telesu, v' shtirdesetdanskimu postu, sosebno, k' so ga na Pilatovimu dvorishu, tako rasgajshlali, de je kosha, kosti, meso ino kri od njega kapljala, kaj se ni zeli pekel zhes njega vsdignil? —

Ti pa stvarnik zhasov ino vezhnosti, vezhni Bog! pomagej s' tvojo gnado, de bo danafhno premishlovanje, od pekla ino peklenfkih fhtrafing, nashim dušham v' isvelizhanje. Poterpitate.

I.

Pekel je tisti kraj, v' katirim pogubljeni, vezhne fhtrafinge terpe. De je pekel, naf u-zhi f. pismo stariga ino noviga testamta. Job. pravi: 21, 13. „Gresfniki se nesmasno vesele, ino se ravno takrat v' svojim gresfnim veselju v' pekel vderajo.“ David pravi: Psalm.

48, 15. „Kakor ovze so pogubljeni v' pekel postavljeni, ino vezhna smert jih bo glodala." Prerok Isaias pravi: **5, 14.** „Pekel je svoj gobez shiroko odperel, de bo hudobne v' se posherel." Ravno tako je Jesus Kristus sam uzhil od pekla v' novim testamentu, on pravi: **Matth. 10, 28.** „Ne bojte se tistih, kateri samorejo truplo umoriti, dushe pa ne, ampak bojite se velikovezh tistiga (Boga) kateri samore truplo ino dushe v' pekel vrezhi. Ja jest v'am rezhem, pravi, njega se bojite." Na drugim kraju spet tako govori: **Matth. 18; 9.** „Bolshi je iti s' eno roko, s' eno ного, s' enim ozhesam v' nebefa, kakor pa s' obema v' pekel, v' katerim zheru vesti ne vmerje, ino oginj ne vgasne." Spet na drugim kraju pravi on: **Matth. 22, 13.** „Sveshite hudobnimu hlapzu roke ino noge, ino ga versite v' unajne tamé, kir bo jok ino shkripanje s' sobmi." Sato porezhe Jesus: **Matth. 25, 14,** po skleneni sodbi sveta: **Poberite se spred mene vi prekleti v' vezhni ogenj, kateri je hudizhu ino vsim hudizhovim perpravljén.**" Ino hudobni pojdejo v' peklenfke martre.

Pa kdo pride v' pekel? V' pekel pride, kdor kolj v' smertnim grehu umerje, katiri je gnado boshjo sghubil. Gorje tedej tebi, nespokorjen gresnik! gorje tvojmu prekletimu truplu! gorje tvoji prekleti dushi! ako ti v' grehish shivish ino v' grehish umerjesh, sakaj tebe zhakajo grosne ino strashne peklenfke shtrafinge v' peklu. Le ene same nebefa so, ne dvoje. Dvo-

je nebefa ne morejo biti, na tem ino na unim svetu. Evangelfki bogatinz je imel nebefa na tem svetu, sato gori sdej na unim svetu v' peklenfkimu ognju. „Vmerl je bogatinz, pravi Jefuf Kriftuf, Luk. 16, 22, ino je bil v' pekel pokopan.” Terdovraten grefnik! tudi ti bofh umerel, pa tudi ti bofh, kakor on v' pekel pokopan, ako greha nesapustifh, ino pokore ne fturifh. Njegovo bogaftvo se je v' pepel spreobernilo, njegova zhaft se je fkadila kakor dim, konz je njegoviga posvetniga veselja, na vezhno je v' pekel pokopan. O pekel! ti frafthen grob, is katiriga ni nikolj vezh obeniga odrefhenja. Gorje ino tavshenkrat gorje sa vsaziga, kater bo v' pekel pokopan! Ino kako lahko je v' pekel pokopan biti. Kako hitro ino naglo se v' pekel pride. Zhlovek! ako fi nedolshnost sgubil, morefh delati refnizhno pokoro, de peklu odidefh. Ako nifi ne nedolshen ne spokornik, tako bofh gotovo, kakor evangelfki bogatinz v' pekel pokopan, v' katirim bofh terpel grosno frafthno peso.

Kakfhne fo peklenfke fhtrafinge? —

1. Grefhniki v' peklu, s' fraham ino trepetanjam v' Boga miflijo, sato k' fo pahneni na vezhno od boshjiga oblizhja. Svet Pavl, II. Tefal. 1, 9. tako pifhe Tefalonizensarjam: „Oni bodo terpeli vezhne fhtrafinge, v' pogubljenju, pahneni spred gopodoviga oblizhja ino velizhastiva.” Ta fhtrafinga bo nar bolj frafthna sa pogubljene, ker oni nikolj ne bodo Boga gle-

dali, na vse vezhne zhase, ta bo hujshi, kakor vsa druga peklenška pesa. Dufha, katira je vstvarjena, de bi Boga gledala, pa je pogubljena, strašno martro sato terpi. Oh kristjani! to je strašna pesa, ustvarjen biti, de bi Boga vshival, pa ga vender nikolj ne gledati. Kristjani! kdo sapopade to peklenško shtrafingo. Pogubljena, prekleta dufha, se vedno ispekla proti nebesam povsdiguje, to de boshja mashvavna roka jo smeram nasaj peha, oh kakšen strah ino trepetanje! ves ogenj, vse peklenške poshasti; vse peklenške martre niso tako strašne, kakor je ta shtrafinga sa pogubljenno dufho.

Glej grešnik! kisdej nozhesh v' Boga misliti, takrat kader greh delash, sato, de bolj predersno (ferbeshno) ino hudobno greshish. Na smertni postelj, takrat se bosh sbrihtal, v' vezhnosti bosh mogel v' Boga misliti, pa s' trepetanjem. Sdej tedej misli, kader te skushnjavz v' greh napeluje, Bog je per meni, Bog mé vidi, kako bi mogel greshiti, ino Boga rasshaliti, de ne bosh v' vezhnosti pahnjen na verkomej spred boshjiga oblizhja.

2. Huda vest jih vedno boli ino pika! Jesus pravi: „Zheru njih vesti ne bo nikolj umerel.“ Mark. 9, 43. 45, 47. Pogubljena dufha klizhe nasaj vse minute, ure, dneve, tedne, mese ino leta, katire je v' grehish napravila, pa jih ne bo nikolj vezh nasaj dobila; to boli, to pika! — Oh sdihuje ona! sdej sim vezhno po-

gubljena; — ké fo sdej moji grešni tovaršhi? godzi ino plesazhi, nezhisti prijatli ino prijatelze? — ke je tifti moj ljubesnivi vosizhek, s' katirim fim jest moje pohujšhanje okolj vosila? sdej v' to, sdej v' uno ofhtarijo? — Tifte slate ketne, katire fim okol vratu nofila? tifte slate perftane? katire fim na perfte natikvala? oh to boli, to pika! — Strašna misel! sa prekleto dušho, jest fim padla, is tovaršhtva, mojih prijatlov, med hudizhe, is mehke postelje v' sherjavzo, is smeha v' jok, is zhasa v' vezhnost. Oh kako lahko bi bila jest svelizhana, pa nifim hotla! vezhni ogenj! hudizhove poštafti, vam bi bila snala odjiti, pa nifim hotla; to boli, to pika? — Isvoljeni boshji! per vas bisnala biti; vezhni Bog! tebe bi snala vshivati, pa nifim hotla; to boli, to pika! — Moj stvarnik me je sa nebefa vštvaril; moj odrefhenik je sa moje svelizhanje zhlovek postal, je kri ino shivljenje dal, je hitel sa mano, kakor pastir sa sgubljeno ovzo; koljkokrat me je glas f. duha, moja vest opominovala, koljkokrat fim se tresla pred peklam, koljkokrat me je mezhila gnada boshja per pridigah, per spovedih, v' bolesni, v' nefrezhah, per smerti tega, ali uniga prijatla; koljkokrat mi je greh smerdel, brumnost dopadla, mirna vest me veselila, koljkokrat me je hotel Jesus osdraviti, pa nifim hotla; to boli, to pika! — Zhlovek, premishluj, sapopa di zhe morefh, kaj se pravi to: huda vest, bo vedno preklete bolela ino pikala?

3. Grefhniki so v' peclu med sgot hudimi duhovimi ino spakami; sakaj Jesus porezhe: Matth. 25, 41. „Poberite se od mene v' vezhni ogenj, katiri je hudizhu ino v'fim hudizhovim perpravljjen.“ Ravno kakor nas sveta vira uzhi, de isvoljeni bodo vezhno per Bogu, per Jesusu, per angelih ino svetnikih, de bodo isvoljeno drushino vezhno vshivali, ravno tako nastudi uzhi vera, de grefhniki bodo v' peclu vezhno med hudizhi prebivali, de oni bodo vezhno preklete duhove sa tovarfhe imeli. Poglejte, nezhisti salubljeni hudobniga, pohujfshliviga tovarfhtva, to bo vafha vezhna nefrezhna drushnja v' peclu. Vi ne bote fami, bote imeli hudizhe ino preklete duhove sa vafhe tovarfhe. Nezhisti saljublenz! ti nebofh sam v' peclu, tvoja mesena najemniza, bo tudi sraven tebe, tista neframna perfhona, katire nobena pridiga, nobena spoved, ni mogla od tebe lozhiti, ta bo tud v' peclu per tebi; pakako? ne vezh v' perjasnosti, ampak v' sovrashtvu, is nje sladkih, medenih, perlisnjenih ust bo oginj fhvigal, is nje saljubleniga ozhesa, bodo ognjene iskre letéle. Prekleti sapeljivz moje dushe, al fi tukej, bo vpila? povej sdej ali je nezhistost greh, kakor fi govoril, de fi me v' greh preslepil ino sapeljal, de fi mi ukradil divishtvo zhast, nedolshnost, Boga ino nebefa. Ali je bila ljubesen, ali je bilo sovrashtvo? ali je bilo veselje, ali je bila shalost ino britkost? ali je bla slabost, ali je bila tvoja shivinska hudobija? Ja, ja, bo

odgovoril pogubljen sapeljivz, sapeljivka, ti si kriva moje nefrezhe, tvoji sapeljivi pogledi, tvoja neframna, nalifhpana, pohujfhлива nofhnja, tvoje perlisnene besede, so mi serze ukradile, ino pogubile mojo duſho v' pekel. Ali si tukej, nefrezhni par, bo vpila sakonfka shena ſvojimu moshu, ubijavz tvojih otrok, ſposnaſh sdej, de je pekel? k' si bil napuhnjen, ſim bila prevsetna; k' si imel poſtranfke prijasnoſti, ſim bila nesveſta, k' si bil malovern, ſim poſabila na duſho ino na Boga. Ja tukej ſim, ognjena kazha! bo odgovoril ſakonfki mosh, tukej je naſh porod, naſhi otrozi, tvoj malo priden ſin, tvoja napzhenó srejena hzhi, ti si kriva moje nefrezhe. Nefrezhni ſtarſhi! vpijejo otrozi, vi ſte krivi naſhiga pogubljenja, vaſha flepa ljubesen, s' katiro ſte nam vſe pregledali, vaſhi hudobni ſgledi, s' katirim ſte naſ pohujfhali, vaſhi prasnoverni navuki, s' katirim ſte naſ popazhili, ſo naſ perpravli v' peklenſki ogenj. Prekleta ura, k' ſmo bili ſpozheti! prekleti dan, k' ſmo bili na ſvet rojeni! — Sposnate kriſtjani? kako ſtraſhne ino grosne ſhtrafinge morejo terpeti pogubljeni v' vezhnim oginju? — Od tega vezh v' drugim delu.

II.

Sraven teh ſhtrafing, bodo greſhniki ſhe veliko drugih hudih ſhtrafing terpeli. Prav na tanko nemoremo vediti, kako velike ſhtrafinge

pogubljeni v' peclu terpe. Kakor nikolj nemo-remo prav dobro vediti, kako veliko veselje vshivajo isvoljeni v' nebesih, ravno tako tudi nevemo, kako neisrezheno velike so peklenfke fhtrafinge. Le toljko vemo; koljker nam sve-ti moshje, sveti apoftejni, Jesuf Kristuf, ino zerkveni uzheniki od njih povedo. S. Janef v' fkrivnim rasodenju tako govori: „Pekel je tifti ftrafhni bresen, is katiriga se zhern dem ven vali, kakor is rasbeljene pezhi. On pravi: prekleti so v' ognju, kakor v' gorezhim, shve-plenim jeseru.” Skriv. rasod. 9, 2. 21, 8. „Oni terpe, pravi f. Pavl: II. Tefal. 1, 8, 9. „v' ognenim plemenu vezhne fhtrafinge.” Jesuf od peklenfkih fhtrafing tako govori: „Doli je poshreshen ogenj, doli je vezhni ogenj, kateri nikolj nevgafne; doli je debela tema, v' katiri je tulenje ino fhkripanje s' sobmi.” „Doli, uzhi sadnizh svet Augufhtin: Lib. de civit. Dei c. 16. je refnizhen ogenj, katiri shge ino pezhe pogubljene nam nesapopadljivo.” — Szer pa nej bo ogenj, kakorfhni hozhe, fej na temu ni tol-kaju leshezhe, kako peklenfki ogenj pogubljene pezhe ino shge, zhe jih le toljko pezhe ino shge, kakor nash ogenj na tem svetu, kaj ni she to grosno terplenje? kakfhna bolezhina je, zhe le gorezho ifkro na golo kosho poloshimo, zhe sam shiv ogel v' rokah dershimo, ali pa perfť na go-rezhi svezhi. Kaj bi sھےle bilo, ko bi mogel ti moj zhlovek, v' rasbeljeno apnenzo, ali pa v' rasbeljeno pezh iti, kako bi se trefel, ko bi fhel

v' pezh, kakšna spezhenina v' pezhli? ino vse lete bolezhine bi le kratko terpele, v' petih, shestih minutah bi ga moglo konz biti, v' peklu pa nikolj. Ino zhe zhlovek terpi na tem svetu, terpi le na tem ali unim dejlu svojiga trupla, ali v' peklu terpi na enkrat na zelim truplu.

Jesuf Kristuf nam tako perpoveduje shalofni stan pogubljenih, on pravi: Luk. 16, 1 — 27. „Je bil bogatinz, katiri se je v' shkerljat ino v' tenzhizo oblazhil, ter je vsaki dan dobro ino imenitno jedel per svoji misi. Per njegovih vratih je leshal revni Lazar, poln ran ino bolezhin, tako sapufhen, de je shelel drobtinze, katire so padale od mise, (nevsmileniga) bogatinza, pa she te mu nifo bile dane, le samo pfi so imeli she vsmiljene s' njim, de so hodili lisat njegove rane. Pa kaj se pergodi? Lazar umerje, ino angeli ga neso v' narozhje Abrahamovo; (to je, v' nebefa) vmerje pa tud bogatinz, ino je pokopan v' pekel. Is pekla usdiguje v' svojim terplenju svoje ozhi v' nebefa, od delezh sagleda Abrahama ino Lazara v' njegovim narozhji. Komej ga sagleda, milo joka ino vpije: Ozhe Abraham! nej se ti vsmilim v' ti veliki nefrezhi, poshli mi Lazara, de pomozhi konez svojiga persta v' vodo, ino faj nekoljko ohladi moj rasbeljeni jesik, kir grosovitno terpim v' tem plemenu. Ali Abraham odgovori: fin! spomni se, de si v' shivlenju prejel dobro, Lazar pa hudo, sato se sdej on veseli, ti pa terpish. Ino velik bresen je med vami ino

nami, tako, de nobeden od nas k' vam, ino od vas k' nam nemore." — O neisrezheno terplenje! —

5. Pa kako dolgo, ljubi moji! bodo mogli pogubljeni terpeti vse te strašne peklenške martre ino shtrafinge? Jesuf sin boshji! odgovori, meni se neverjame. Sin boshji odgovori: „Vezhno.“ Tako on sam porezhe sodni dan: Matth. 25, 41. „Poberite se prozh od mene, v' vezhen ogenj.“ Nafha s. vera nafuzhi, de kakor isvoljeni v' nebefih bodo vezhno veselje vshivali, tako bodo tudi pogubljeni v' peklu s' vezhnim terplenjam plazhovali svoje pregrehe. Nej bojo na tem svetu bolezhine ino martre velike, kakor hozhejo, enkrat refnizhno nehajo, ino s' tem se zhlovek potolashi. Ali nefrezhna vezhnost nima nobeniga konza, nobeniga veselja, nobeniga upanja. Vezhnost je pogubljenim smiram pred ozhmi, ta misel jih smeram martra. Kaj je vezhnost, tega nemore noben zhlovek na tanjko sapopasti; shtejte, rajtejte, kakor dolgo hozhete, vezhnosti vender ne bote nikolj perkrajshali. Shestavshent lét je she preteklo, kar Kajn gori, al je pa on sato she kej vezhnost perkrajshal? ne sa eno samo minuto; ino kader bo she shestavshent lét ino she shestkrat sto tavshent lét goril, ali bo po temu, kaj vezhnost perkrajshal? zlo nizh, ne sa eno samo minuto, ampak vezhnost mu bo smeram ravno tako dolga, kakor prvi dan, smeram se mu bo sazhenjala, pa nikolj nehala. Kader bo pogub-

ljena duha toljko štotaushent lét gorela, koljker kapelz je v' globokim murju ino v' v'fih vodah; koljker tavshent listja v' v'fih boršhtih; koljker tavshent trave ino peška po zelim svetu; koljker prahu na semli, ne bo vezhnoft sa eno famo minuto perkrajšana, sakaj vezhnoft bo vselej popolnoma ino zela. O vezhnoft! o vezhnoft! kdo te ismeri, kdo te sapopade? O Bog! pravizhni Bog! ino pogubljen bo mogel vezhno v' peclu terpeti, vezhno v' ognju, vezhno med hudizhi, vezhno preklet, vezhno od Boga lozhen. O joj! gorje ino gorje! o tavshenkrat gorje! Ljubi moji! kobi mi vezhkrat nefrezhno vezhnoft premišhlovali ino Jesufove besede: Matth. 7, 14. „Shiroke so vrata, shiroka je pot, katira v' pogubljenje pele, ino dosti jih je, katiri po nje hodijo. Nasprot pa: Vofke so vrata, tesna je pot, katira v' shivljenje pele, ino malo jih je, katiri po nje hodijo.“ „Veliko je poklizanih, malo isvoljenih.“ Matth. 20, 16. Ali bi ne leshale te besede, kakor zentji tefhke na nashih ferzih? Zhe to premišhlimo, ali smemo upati, v' malim shtivilu isvoljenih, ali v' shtivilu prekletih biti? Kdor premišhluje vezhkrat, ljubi moji! peklenfko terplenje, pazh lohka sposna, sakaj so prvi kristjani, s. Pavl, prvi pufhavnik, s. Anton ino drugi minihi v' pufhave bejshali ino klofhtre napolnili, lohka sposna, sakaj so vezhkrat kralj ino kralize, kakor s. Ludvik Franzofski kralj, s. Elisabeta ogerška kraljiza, krone pred altar po-

loshili, ino se v' spokorjene, oblazhila oblekli, ino fo bili she vefeli, zhe jim je fvet terzjal ali terzjalka rekel. Katiri premifhluje vezhkrat peklenfke martre, lahko sposna, sakaj fo marterniki ino marternize svoje shivljenje s' vefeljam dali sa Jesufa, ino sa katolfhko vero. Kri prelili, kakor f. Nesha, trinajst lejt stara dekliza, f. Luzija, f. Agata, f. Katarina, f. Shtefan, f. Lorenz, vezhnoft jim je, kakor malenfki kamen na ferzu leshala, sato fo rajfhi vse sapuftili, vse preftali, de fo le peklu vbejshali, de fo le v' frezhno vezhnoft perfhli. Ref je, de fhtivilo tazih imenitnih, shlahtnih, isvoljenih kristjanov, zhe jih s' drugim ljudmi permerjamo, je fila majhno. Perve tristo lejt jih je bilo narvezh, tudi she posnej, od tega do uniga sto leta, ampak mejn nikolj, kakor v' nafhkih zhafih. Sato je pa tudi smeram pot v' nebefa vofka, ino fila malo jih je, katiri po nje hodijo, nasprot pa, veliko jih je, katiri po fhiroki zefsti, v' vezhno pogubljenje gredo. Sato se pa ne zhudim, de, zhe se hozhe v' nafhkih zhafih kaka nedolshna dekliza od sveta lozhiti, ino v' klofhter iti, pravijo pofvetni ljudje, de je obnorela, de nima pameti. Zhe hozhe mladenzh svetu flovo dati, ino oblazhilo pokore oblezhi, pravijo pofvetnjaki: flepz! kaj miflih? na svetu snafh frezhen biti, sebi ino drugim pomagati, imafh lepi vum, lepe lafnofti, fhkoda te je, debi med osidjam gnil. — Ljudi, katiri toko govore, jest obshalujem ino milujem, sato k' fo flepi.

„Ali ne veste, de nebefa veliko filo terpe?“
Matth. 11, 12. Ali ne veste, de kristjan le
skus krish ino terplenje v' nebefa iti samore,
ino kdor ima nebefa na temu svetu, jih v' vezh-
nosti ne bo imel. Ali ne veste, de hudizh ima
po zelim svetu mreshe postavljene, v' ktire ka-
kor ribizh, posebno nespametne mladenzhe ino
dekelze lovi.

Tako so svetniki ino svetnize boshje misli-
li nashni rajniki bratje ino sestire, sato so terpeli
tolkajn sa nebefa. Kaj bi ne bilo greh, is Je-
susa Kristusa, njegove matere Marije, svetnikov
ino svetniz boshjih se norza delati? zhe je pa
to greh, sakaj jih je pa vender toljko v' nashih
zhasih, katiri brumne ino bogabojezhe ljudi sa-
nizhujejo? sato, k' jih vidijo, de shive po bosh-
jih ino zerkvenih sapovdih, de mashnike sposh-
tujejo, de s. Sakramente vezhkrat sprejemlejo,
de le Jesusa ishejo, de se trudijo nozh ino dan,
hoditi po stopinjah svetnikov ino svetniz boshjih,
ali ni velik greh, take brumne, dobre, boga-
bojezhe ljudi sanizhovati, preganjati ino kleti?

Kristjani! veseli tedej danf bodimo, de smo
bili sa eno uro v' peclu, ne sato debi bili tam
doli oftali, ampak de smo le strashno peklenfko
terplenje sposnali, de bi po smerti v' pekel ne-
perfhli. Grefhnik! ti popotjesh naravnost v' pe-
kel, ti si sapopaden v' shtirih v' nebovpijozhkih
grehih, shest soper s. duha, sedem na glavnih
grehih, devet ptujih grehah, leti vlezhejo tebe
naravnost v' pekel, zhe si v' tih sapopaden, ver-

ni se nasaj, fizer si na zesti v' peklenfki bresen; sposnej svoje grehe, obshaluj jih, stori dobro spoved, delaj pokoro, de odidesh vezhnimu pogublenju, ino pridesh v' nebesfku kraljestvu.

Sato vas profim, ljubi moji! ozhistite vaše dushe, od vsih smertnih grehov, pa tudi majhnih; sakaj nizh omadeshvaniga ne pojde v' nebesfku kraljestvu, dokler ne bo do sadniga vinarja poplazhano. —

Ti pa ljubi Jesus! poglej is tabernakelna na moje poslufhavze, katire si odkupil ne s' slatam, ne s' srebram, ampak s' tvojo s. refhno kervijo. De so grefhili, to sposnajo, sato svoje grehe obshalujejo, odpusti jim, sakaj ti vidish njih sgrevaneferza. — Zhe so pa she katiiri tukej, de so grefhniki, tvoji sovrashniki, sa té tebe danf profim, nebesfki ozhe! dej se jim spokoriti ino refnizhno pobolshati, usmili se jih savoljo tvojiga sina Jesusa Kristufa; sej je tvoj ljubi sin sam nam obljudil; — „karkolj bomo tebe profili v' njegovim imenu, to nam bosh dal.“ — Nebesfki ozhe! to te profimo, dej nam grehe sposnati, obshalovati, de nam jih odpustish, de naf od pekla ino peklenfkih fhtrafing refhish, leto te profimo nebesfki ozhe! po Jesusu Kristufu, tvojim sinu, ufhlihhi naf!

Amen.

Shefta poftna pridiga.

*Oko ni vidilo, uho ni shlišhalo ino ſhe nobenimu ni
o' miſel perſhlo, kar je Bog tiſtim pripravil,
katiri njega ljubijo. I. Kor. 2, 9.*

Modri v' ſ. piſmu pravi: Buk. modr. 3, 1 —
5. „Vſaka rezh ima ſvoj zhaſ, biti rojen ino
umreti, biti ſmertno ranjen ino osdravljen, ſe
jokati ino veſeliti.“ Sato pa, k' ima vſaka rezh
ſvoj zhaſ, ſmo mi ſadnizh v' pekel ſtopili, de
ſmo to ſtraſhno hiſho od ſnotrej ſpoſnali, ino
vidili, kake ſhtraſinge ino kako dolgo jih po-
gubljeni v' peklu terpe. — Gorje vſakimu tiſti-
mu, kateri ſe ke doli vdere! ſa njim ſe peklen-
fke vrata ſa vſe vezhne zhaſe ſapro tako, de ſi
pekla ſa njega nizh vezh odreſhenja ni. — Danſ
bomo ſpremiſhlovali vezhnoſt nebeſ; kader bo-
mo nebeſa ogledovali, ſe bomo v' duhu veſelili,
ſakaj nizh bolj veſeliga, nizh bolj tolashniga
bi vam ne mogel pridigovati, kakor od nebeſh-
kiga veſelja. Ker je doſt ljudi ſkupej, kakor
tukej med vami, mojim poſluſhavzam, tam ſo
vſe forte ſerza. Nekteri ljudje ſe dado popred

k' pokori spreoberniti skus strahno spremihlovanje vezhniga terplenja, katiro nespokorjene grefhnike zhaka; druge nasprot popred k' pokori omezhi premihlovanje ino upanje tiftiga neismirjeniga veselja, katiriga je Bog vsm isvoljenim v' nebesih perpravil. Bog po mnogih potih zhloveka k' sebi klizhe, sato k' sheli vse svelizhati. Katiriga tedej ni sbudil danf teden strah, tega nej omezhi danf upanje ino veselje.

Ali ljubi moji! meni ni mogozhe nebes, v' katirih se vesele vfi isvoljeni boshji, tako lepo, kakor so same na sebi vam popifati, kir she sam v' nebesih nikolj nisem bil, ino tudi she sam nebeshkiga veselja nisem vshival, de bi samogel vam is skufhnje od nebes govoriti. Tudi she nobeden svetnik is nebes ni meni povedati pershel, kako se v' nebesih godi, ino ko bi sdejle tudi kaki svetnik namest mene tukej na prishnizi bil, bi ne mogel drusiga vam povedati, kakor I. Kor. 2, 9. „She obeno oko ni vidilo, uho ne shlishalo, ino nobenimu she ni na misel pershlo, kar je Bog tiftim pripravil, katiri njega ljubijo; kir narmanjsihi kaplje nebeshkiga plazhila, veselja ino zhasti nemore sapopasti, nesgovoriti noben jesik, ne zhloveshki, ne angelfki. Kaj so nebefa? kaj je nebeshko veselje? to bomo she le takrat sapopadli, kader zhe nam Bog gnado da, ke gori pridemo. Nar tolashljivshi nar lepsi ino nar boljshi, kar vam od nebes govoriti samorem, je letó: v' nebesih bomo Boga gledali; — v' nebesih bomo Boga ljubili; —

v' nebesih homo s' Bogam na vse vezhne zhase
fklenjeni, ino njega vshivali. —

Jeſt govorim danſ greſhnikam ino pravizh-
nim; danſ ſe bom s' obojim pogovoril. Greſh-
niki! vaſ opominjam, ſpreobernite ſe; pravizh-
ni! vaſ proſim, bodite ſtanovitni. Zhe po pre-
tezhenih petih tednih vaſhe ſerza niſo ble ome-
zhene, nej gre vam ſaj danſ k' ſerzu, kar go-
vorim. Dobri neiskonzhno vſmileni Bog! dej
gnado, de bo ſaj danafhna poſtna pridiga, ro-
dila obilno ſadu v' naſhkih ſerzah. Poterpite.

I.

Na tem ſvetu nemore nobeden zhlovek Bo-
ga viditi. S. Piſmu pravi: II. Bukvah Mojſe-
ſa 3, 2, 3. „En dan ſe je Bog perkaſal Moj-
ſefu, pa v' gorezhim germu. Mojſef vidi, de
germ gori, pa ne ſgori, ſtopi bliſhej, de bi to
perkaſen bolj na tanko premifhloval.“ Ino glej-
te! Bog govori is gorezhiga germa: „Mojſef
ne hodi bliſhej, ſeſuj tvoje zhevlje, ſakaj kraj,
na katirim ſtojiſh, je ſ. ſemlja, ino Mojſef ſa-
krije ſvoje oblizhje, ſato, de je ſamogel s' Bo-
gam govoriti, Boga pa vonder ni vidil.“ — Na
tem ſvetu tedej nemore nobeden Boga viditi. Mi
ſzer ſnamo Boga viditi, pa ne is naſhimi meſe-
nimi ozhmi, ampak le ſkusi vero, ino to boſhje
gledanje ſkusi vero ſ. Pavl I. Kor. 13, 12.
ſhpegel imenuje, to ſe pravi: mi od Boga le
toljko vemo, koljker ſo nam od njega tiſti po-

vedali, katiri so ga vidili. Preroki v' starim testamentu so Boga v' duhu vidili, ino fin boshji Jesuf Kristuf, katiri je bil od vekomej per svojimu ozhetu v' nebesih; pa tudi Jesuf zlo vfiga od nebes ni rasodel. On sam je rekel: Jan. 16, 5 — 14. „Jest imam vam she veliko povedati, to de do sdej vi she nemorete vfiga nositi ino sapopasti.“ Kdor bi hotel Boga ino njegove lastnosti na tajnko sposnati, bi bilo ravno toliko, kakor vse morje v' eno vrehovo lupino spraviti, to je pa nemogozhe. Pa ravno tako nemogozhe je, Boga ino njegove lastnosti na tajnko na temu svetu sposnati. Boga tedej gledati se pravi: boshje lastnosti, ino boshjo voljo na tajnko sposnati, ino nad temu neisrezheno veselje imeti; sposnati njegovo vfigamogozhnost, dobroto, pravizo ino ljubesen, kakor je, to se bo pa she le v' nebesih sgodilo, v' nebesih, kir bomo gledali enga Boga v' naturi, ino trojniga v' pershonah, ozheta, fina ino s. duha, boshjo mater Marijo, miljon ino miljon miljonov isvoljenih boshjih. O misel, polna veselja! mi bomo Jesufa vidili, Marijo, vse isvoljene boshje, svetnike ino svetnize, katiri so vsi med seboj ene misli, ene dushe, ene volje, eniga serza. Ko bi mi samogli na tem svetu to srezho imeti, v' tem, ali pa v' unim mestu, postavim v' Rimu, v' ti ali pa uni hifhi s' boshjo materjo Marijo skupej priti, s' nashimi rajnkimi starshimi, ino sestrami se viditi, s' svetnikimi ino svetnizami boshjimi se pogovarjati, katire zhasimo na na-

fhih altarjih, kakšna tolashba, kakšno veselje bi nam to bilo! To vem, ko bi imeli sadost premoshenja ino sdravja, bi se prezej na pot k' njim podali, sato, de bi le nekatere ure smeli per njih biti. Oh kako od nebeshkiga veselja bi serze nam poskakvalo, mislijozhim: jest sim boshjo mater vidil, Marija se je s' manoj pogovarjala. Glejte, ljubi moji! vse to veselje naf zhaka v' nebesih, velika truma boshjih isvoljenih svetnikov, rajnkih starshov, bratov, sestra, ino otrok, katiri she vshivajo vezhno svelizhanje, ino sa naf profijo, de bi fkorej sa njim perfhli, se vidili, se objeli, ino s' njim vred bili na vezhno per Bogu.

Veselite se, ljube dushe! bodite mirne, katire terpite na tem svetu sanizhovanje, preganjanje ino vbofhtvo, tam gori vaf zhaka vezhni mir, vezhno veselje v' nebeshki drushini. Veselite se, katiri vsaki dan svefsto zhastite Marijo, vafhe kerfne ino birmanfke patrone, bote perfhli v' njih tovarfhtvo, se bote s' njim veselili, v' njih veseli drushni vekomaj; veselite se, ino bodite mirni, katiri vse is ljubesni do Boga na temu svetu terpite, sej tam gori v' nebesih vaf zhaka krona marternikov v' té veseli drushni; veselite se ino bodite potolasheni, katiri fkerbite sa zhiftoft, nedolshnoft ino divifhtvo, vafho glavo bo lepfhala krona vfh svetih diviz, v' te veseli drushni; veselite se ino bodite mirni, katiri sdej obshalujete vafhe grehe, ino jih pokorite, vafhe plazhilo je neisrezheno v' ne-

befih, sakaj, vi bote na vekomej v' ti drushni Jesufa vidili, ino vse isvoljene boshje.

Kaj ne? kako radi vi brumni kristjani she sdej na tem svetu gledate Jesufa pod podobo kruha v' monshtranzji, v' s. refhnim telefu, vi niste nikolj bolj veseli, kakor k' se tukej pred Jesufam snajdete; oh kaj bo she le takrat! k' ga bote od oblizhja do oblizhja gledali. Boshji angeli, Kerubini ino Serafini, vsi svetniki ino svetnize boshje, katiri she Jesufa v' nebefih gledate, govorite vi danš namešt mene, povejte vi mojim poshlufhavzam, kaj se vonder pravi Boga viditi? — V' imenu vsih isvoljenih boshjih odgovori kronani prerok David: „Oni so v' Boga vsi samaknjeni, oni se tako rekozh pijani od gledanja boshjiga oblizhja.” S. Augufhtin pravi: „Boga le en sam firtelz ure gledati, je vezhi frezha, kakor biti tavshent lejt kralj zelga sveta.” Ino ko bi pogubljena dusha gotovo vedla, de potem, k' bo sto let v' peclu neisrezhene martre terpela, bi samogla le enkrat, kakor skus shpranjo Boga viditi, v' nebefih, bi bla neisrezheno vesela, ino potolashena. Sato je rekel lepo s. Augufhtin: „Sa se fi naf, o gospod! vstvaril, ino nepokojno je nafhe serze, dokler v' tebi neprebiva.” Ravno to uzhi tudi katolshka zirkev, kir moli sa verne mertve: Bog jim daj vezhni mir ino pokoj, ino vezhna ljuzh naj jim sveti, naj v' miru pozhivajo, to se pravi: o Jesus! pokashi jim tvoje sveto oblizhje, daj jim tvoje velizhastvo gledati, tako

bodo na vse vezhne zhase v' tem svelizhanim gledu pozhivale. Vender pa, ne le tako pozhivale, de bi le gledale boshje oblizhje, one bodo tudi Boga ljubile, ino to je drugo plazhilo v' nebefih, de bodo isvoljeni Boga vekomej ljubili.

Ozhi imamo, de gledamo. Ozhi so, kakor dve svezhe, ino gledati se pravi, te dve svezhe pershgati, de pershgane hiho nafhe pameti doft rafvetle, zhe je od sgorej safvetljeno, ino zhe hozhimo od spodej ferzhno kamerzo, ferze ogreti, moremo lete dve pershgane svezhe vseti, de ogenj v' pezhi nafhiga ferza pershgemo. Rafvetljena pamet tedej morezhloveshko ferze ushgati ino vneti, ino ta ljubesnivi ogenj, ta dobrotljiva vrozhina se ljubesen imenuje.

Ljubesen je she fama na sebi perferzhna beseda. Zhe mi koga ljubimo, smo radi pernjem, se radi od njega pogovarjamo, ino se s' njim vredradi veselimo. Tako ljubijo isvoljeni boshji Boga v' nebefih; mi v' nebefih ne bomo famo Boga gledali, ampak ga bomo tudi ljubili. „Jesuf je shel enkrat na hrib Tabor, Matth. 17, 1 — 9. Ino je vsel s' saboj Petra, Janesa ino Jakoba; na tem hribu je hotel njim nekte minute svojo boshjo, nebeshko zhast pokasati, se je pred njim spremenil, ino njegovi obras se je svetil, kakor solnze, njegove oblazhila so ble, kakor sneg, ino glej, perkasheta se Mojses ino Elias sraven Jesufa, ino glejte! svetliv

oblak njih je obsenzhil, is njega se shlifhi velik glaf, ta je moj ljubesnivi fin, nad katirim imam vse svoje dopadajenje. Kader je Peter to vidil, mu je bil hrib Tabor tako per ferzu, de je rekel Jesufu: Gospod, takej je nam dobro biti, ako hozhefh? naredimo takej tri shotorje, tebi eniga, Mojsefu eniga, ino Eliju eniga;” ali Jesuf tega ni hotel; ino Peter je s’shalofnim ferzam sveti, boshji, nebeshki hrib Tabor sapustil. S. Augufhtin, kader to premishluje, pravi: „Peter je pokufil le kaplo nebeshke sladkosti, ino na enkrat so mu ble vse posvetne sladkosti grenke. Kaj menish? prafha dalej, kaj bi bil she le Peter rekel, ko bi bil on smel pokufiti popolnoma vfo globozhino tiftih boshjih, sladkih tolasheb (trofhtov,) kati-re fi ti o gospod! tiftim perpravil, kateri tebe ljubjo. Mislite fi nedolshno, ali pa saref spokorjeno perfhono, katira tako sveto shivi, de kader se ona snajde, postavim, v’ zerkvi pred shivim Bogam, v’ Sakramentu s. altarja prizhjozhim ali pa doma pred s. krisham, de se sna tako ljubesnivo, tako savpljivo s’ Bogam pogovarjati, kakor otrok s’ svojim ozhetam, ona bo zhutila marfkatero uro, kako ljubesnivo Bog njeno ferze nase vlezhe, bo zhutila, kako se Bog smiram bolj ino bolj k’nje perblishuje. Ja, zhutila bo v’ svojim ferzu, de ji gorko ino vrozhe perhaja. Ona sfer Jesufa nevidi, ali blagor jim, kateri nevidijo, pa vonder verjejo.” Joan. 20, 29. Ona ga fizer nemore she is

svojim rokami objeti, pa vonder zhuti, de je saref per nje, de te tolashbe ino snotrajniga miru, katiriga ona zhuti, ne more nobeden drugi, kakor Bog sam dati, ino se neisrezheno dobro pozhuti. Vidi, de v' nje molitviski kamerzi je na enkrat vse dergazh, vzherej je blo vse tamno, ino danf, k' moli ino premishluje, je svetli dan. Sveta brihka martra, podobe matere boshje ino drusih svetnikov se ji sde, kakor shive, ona se nize ne boji svojiga sovrashnika; nje je ravno tako v' nje hramu, kakor v' zerkvi, kakor je bilo s. Petru na hribu Tabor, ona misli, de od molitve ino svetiga premishlovanja ne bo mogla nize vezh nehati, ino se more tako rekozh po fili od Jesusa lozhiti.

Sej se vé, de to obzhutljivo ljubesen imajo tudi saref poboshne dushe le malokrat ino ne dolgo zhafa, de bi bile s' Jesufam na tem svetu, kakor v' nebesih sklenjene. Mi smo na tem svetu, kakor v' kalni lushi, ali pa na mokrim kraju, kjer mokri veter rad potegne ino ugafne ogenj boshje ljubesni, kateriga se trudimo v' nashih ferzih ushgati, sato, k' je moker. Ino nekteri dan, zhe se zhlovek tudi trudi ino trudi, vender nozhe v' nashih ferzih oginj boshje ljubesni goreti, vse nashe sdihovalje ino vsa nasha molitev je, kakor suha flama, katira nize sherjavze ne sturi, katira bi oginj boshje ljubesni pershgala, to je saref fitno, de ravno per molitvi zhloveku nar raj nepotrebne misli v' glavo hodijo, zhasne ino prasne skerbi gredo nam ta-

ko per nafhi f. andohti na misel, kakor de bi desh ino sneg shel, sato dostikrat vsi mersli od Jesufa domu pridemo. Nozhem ravno rezhi, de brumne dushe sato she greshe, sej jim je she to sadoft hudo, de k' Jesufu hrepene, pa do njegga nemorejo, de se jim nerodni svet v' prizho Jesufa po sili v' glavo tlazhi, uzherej so ble vse isvelizhane, ino danf morejo spet tolkajn suhote ino skufshjav terpeti. Vender pa, zhe tudi to obzhutljivo ljubesen, s' Jesufam brumne dushe na tem svetu le nekatere minute v' ferzu obzhutijo, se lohka rezhe, de so one saj tifti firtelz ure s' Jesufam v' nebesih ble. Kar se pa tukej le nekatere ure ali minute pokashe, to v' nebesih vezhno terpi. V' nebesih te ljubesni hudobni svet ne more brumim dusham nizh vezh vseti, sakaj v' ferzah isvoljenih se boshja ljubesen nizh vezh ne vnema ino ne vshiga, ampak vedno gori. „Tam gori v' nebesih, pravi f. Augufhtin, se mladoft nikolj ne postara, sdravje nikol ne omaga, ljubesen nikolj ne ugafne, ino shivljenje nikol ne neha; temu nebeshkimu veselju bo le famo to she manjkalo, namrezh Boga, katiri nam zhes vse dopade, katiriga zhes vse ljubimo, tudi na vezhno s' njim fklenjeni biti ino ga vshivati.

II.

Kar meni dopade, ko pogledam, tudi shelim, ino ljubem, ino kar ljubem, tudi shelim

smeram imeti, ino kader imam, ino se v' tem frezhniga zhutim, bi rad smeram imel ino obdershal. Ino glejte, ljubi moji, to se bo v' nebefih sgodilo, mi bomo v' nebefih fkorej tako frezhni kakor Bog, sato kir bomo, kakor otrozi, na vse vezhne zhase per nashim ozhetu. „Mi bomo per njemu,“ pravi s. Janes v' fkrivnim rasodenju I. 3, 2. „ino on bo per naf, mi bomo njegovi isvoljeni otrozi, ino on bo nash ljubi ozhe, mi ga bomo vidili, kakor je.“ O veselje! isvoljene dushe, v' katirmu se ona topi, kir misli, tedej ne bom nikdar umerla, vezhno bom s' mojim Bogam sklenjena, shivela vezhno frezhno, vezhno svelizhana. Bo preteklo milijon ino milijon tavshent let, mojiga veselja vender ne bo nikdar konz. „Ja, pravi modri v' s. pismu: 5, 16. pravizhni bodo vezhno shiveli.“ Glejte! brumne dushe, kaj vas zhaka sa brumnoft, dobre dela, ino kerfhanfske zhednofti.

Sato se nizeh vezh ne zhudim, de so svetniki ino svetnize boshje raj vse prestali, kri prelili, de so le popred imeli vpanje, Jesufa gledati, ljubiti ino ushivati. S. Ignazius marternik Antjohenfski fhkof, kader je shlifthal, de je sklenil zesar Hadrijan, de bo savoljo vere divjim sverinam v' jed vershen, se je neiskonzhno veselil, pa le to je Boga profil, de bi ga levi prezej stergali, kader jim bo vershen. Ino, k' je posnej svedil, de kristijani v' Rimu so sklenili sa njega profiti, de bi mu shivljenje ohranjeno bilo, je bil sato filno shalofien, on se ufede ino

pishe rimskim kristjanam, de bi vender tega ne sturili, kir she komaj zhaka, Boga v' nebesih gledati, ljubiti ino vshivati. On pravi: (Epist. f. Ignatii ad Roman.) „Sej mi nizeh bolsfiga nemorete sprofiti, de bom jest kri sa Jesufa prelil, sahvalite tedej Jesufa, de hozhe Sirkiga fhkofa juter per sebi v' nebesih imeti: Moji perferzhni bratje! jest nizeh drusiga ne ishem, kakor Jesufa, katiri je sa-mé umerl, katiri je same pokopan bil, ino je na tretji dan od smerti vstal. Moji ljubesnivi bratji! lepo vas profim, nikar mi v' nebefa ne branite; shiv vam pissem is mojo lestno roko, sato, k' sa Jesufa is serza umreti shelim. She sdej fhlishim Jesufa, de moji dushi pravi: Ignazi! pridi ti k' tvojemu ozhetu v' nebefa.”

Tako je, ljubi moji kristjani, shelel Ignazi, priditi k' svojimu namenu, k' Bogu v' nebefa. Kdor je le enkrat v' svojim premishlovanju od nebeshkiga kraljestva, ali pa per preje-manju f. Sakramentov tudi le en sam firtelz ure s' duham v' nebesih bil, ino je Jesufa le kakor v' shpeglu vidil, ta more sheleti ino hrepeneti, fkorej ino fkorej per Jesufu v' nebesih biti.

Ljubi moji! odkrito serzhno morem sposnati, de se sa stojn danf trudim dopovedati, kaj se pravi: isvoljeni boshji v' nebesih Boga od oblizhja do oblizhja gledajo, ljubijo ino ushivajo. Meni se fkorej danf ravno tako godi, kakor se je godilo enkrat f. Augufhtinu, kader je hotel pisati, se mu na enkrat Hieronim perkashe v'

nebeshki zhaſti, kir je bil umerl ravno pred nekaterim dnem, tode Auguſhtin tega ni vedel, Hieronim ſe muredaj perkashe, ino ga ogovori s' tem beſedam: kaj iſheſh? Auguſhtin! kaj miſliſh zelo morje ſpraviti v' eno majhno poſodzo? — Kaj ne? tvoje oko bo vidilo, kar ſhe niſo vidile zhloveſhke ozhi; tvoje uho bo ſhliſhalo? kar ſhe niſo ſhliſhale zhloveſhke uſheſa, puſti, ne podſtopi ſe kaj taziga, kar ti ni mogozhe, nikar ne iſhi na ſemlji, kar ſe le v' nebeſih najde, rajſh ſe trudi, ſkorej ke gor v' nebeſa pridti. Od te perkasni piſhe Auguſhtin ſvojmu prijatlu ſ. Zirilu, ino pravi: „Jeſt ſim zhutil per te perkasni ſ. Hieronima tako veſelje ino tako ſerzhno ſladkoſt, de ſim ſhelel ino Boga proſil, ko bi bilo mogozhe tiſto minuto ſvet ſapuſtiti, de bi bil le ſamogel en ſam dan vſhivati nebeſhko veſelje, katiriga pokuſhnja mi je od ſ. Hieronima raſodeta bila.

O ſato je sdihval kraljevi prerok David, ino je rekel: Pſal. 41, 3. „Kdaj bom vender perſhel ino ſe ſnajdil pred tvojim oblizhjam, o goſpod!“ — Sato je sdihval ſ. Pavl: Rom. 7, 24. „O jeſt revni zhlovek, kdo bo raſtergal ſaveſo mojiga umerjozhiga trupla, de ſe ſnajdem popred per tebi, moj Bog!“ —

Ljubi moji kriſtjani! kaj nam ne bo nebeſhko veſelje zlo nizh per ſerzu? ali naſ bo ſhe smeram motilo poſvetno veſelje ino otrozhje kratkozhafnoſti? Slovo tedej dejmo ſapeljivimu ſvetu, meſu ino hudizhu; tam gori v' nebeſih, ker

naš z haka Jesuf, Maria, angeli ino svetniki, tam gori so sakladi (shazi), katirih nobeden tat ne ukrade, tam gori je tisto veselje, katiro ne bo nikdar minulo. Nikar ne bodimo tedej tako flepi, de bi tisti sedesh, katiri je nam pripravljen v' nebesih enimu drugimu pustili. Ko bi mogli sto ali tudi tavshent lét sa nebefa delati, kaj bi ne bilo to truda vredno, ali Bog hozhe le nektere dni, namrezh, dokler na svetu shivimo. Ljubi moji! le spomnite se vezhkrat lete refnize, de mi bomo po smerti vezhno shiveli, tedej skerbimo sdej sa dobro vezhnoft. Mi bomo vezhno v' nebesih shiveli, tedej ne porajtejmo zhasniga terplenja. Mi bomo vezhno shiveli, ne bojmo se smerti, katira naš bo is tega sveta v' nebefa spelala. Mislimo vezhkrat fami per sebi: Gospod! de bomo le po smerti vezhno per tebi v' nebesih, nam je she sadoft, le tukej reshi, tukej pezi, tukej sekej nikar nesanesi, de bomo le enkrat per tebi v' nebesih, de bomo le tebe Boga gledali, ljubili ino vshivali na vse vekomej.

Tedej, ljubi moji! mi smo v' tém shtirdeftdanskim svetim, postnim zhasu dolgo, pa saref potrebno popotvanje sturili. Pervi teden smo shli v' hišo smerti. Mi smo sosebno dolgo zhasa stali per smerti umirajozhiga; nespokorjeniga grefhnika. O frezhni vsi tisti! stotavshenkrat, katiri ste koj per prvi postni pridigi vafhe grefhne navade ino blishne perloshnofti; sapustili, rastergali sovrashtvo, ino se spravili

s' vafhim fovrashnikam; dali nasaj ukradene ali pa pergolfane rezhi; povernili blisnimu dobro ime ino poshtenje. Ali gorje vam grefhnikam! zhe niste tako sturili, vaf zhaka strafhna smert, katira je sadela prekletiga apostelna Judesha Ithkarjota.

Drugi teden smo stopili k' postelji pravizhniga umerjozhiga. Mi smo vidili, kako veselo on umira, kakor Jesus na krishu. Pravizhne dushe! nedolshne ino tudi spokorjene, taka smert vaf zhaka, ako bote do konza vafhiga shivlenja stanovitne. —

Per tretji ino zheterti postni pridigi smo ftali pred sodnim stolam Jesusa Kristusa, dvakrat; per sosebni sodbi se je mogel vsaki na vago ufesti, kako teshik de je, ali je odvagan sa nebefa med isvoljene, ali sa pekel med pogubljenne. Drugizh, per sploh sodbi so perfhli vfi mertvi ven is grobov, ino mi smo Jesusa vidili priditi dol, katiri je naf vse v' dve trume rasdelil, ino je vfaziga, kakor je saflushil, na desno ali na levo stran postavil, ino je sapovedal angelam, de imajo pelati perve v' nebefa, druge v' pekel pahniti. — Poslednizh peti ino shesti teden smo shli vfi fkupej v' pekel ino v' nebefa, de smo se preprizhali, de Bog je neiskonzhno pravizhen, kir terdovratne grefhnike vezhno v' pekel pahne, pa tudi neiskonzhno usmiljen, kir nedolshne ino spokorjene grefhnike k' sebi v' nebefa usame. Ljubi moji poslufhavzi! jest sim vam v' tem shtirdefetdanskim postnim popot-

vanju vse pokasal, samo to bom s'he vam prihodni petek, zhe mi Bog sdravje da, povedal, koliko je Jesus sa nashe isvelizhanje na krishu terpel, ino kako je umerel; vi pa sdej svolite, kar hozhte, nebesa ali pekel. Jest hozhem vsaki dan sa vas per s. mas'hi moliti, vas pa tudi profim, vi same molite vsak dan, de homo vsi skupej prav ino dobro isvoljili. Bogejte, ljubi moji! opominvanje s. Duha, katiri pravi: „Zhlovek, spomni se per vsih svojeh delih na shtir posledne rezhi, ino ne bo'fh nikolj gres'hil;“ ne bote nikolj vezh nobenga greha sturili.

Tebe pa, ljubi Jesus! katiri si sa nas terpel, umerl, ino kri prelil, tebe profim sa moje sveste poslus'avze, dej nam vsim skupej na tem svetu, v' pravi res'nizhni pokori shiveti ino umereti, po smerti pa v' nebes'fko kraljestvo priditi, tebe tam gori, ljubi Jesus! gledati, ljubiti, ino vshivati zelo dolgo vezhnost. Amen.

Sedma postna pridiga

Od sveste ure do devete je postala tma po zelim svetu, ino ob deveti uri je Jesus umerel. Matth. 26.

Danashni dan je tako shalosten, de vsaki lohka sposna, de danš obhajamo terplenje, smert ino pogreb nashiga ljubesniviga odreshenika Jesusa Kristusa; — zerkev je vsa tamna; — tabernakel do kraja odpert; — altarji vsi oropani. V' zhernih oblazhilah pridejo dopoldan mashniki k' altarju, ino padejo ke pred altar na svoji obraz, ino objokaje premishlujejo Jesusovo smert.

Danf tedej, veliki petek ravno ob tem zhasu, ob tretji uri je sin boshji na krishu med dve-ma rasbojnikama sunej Jerusalemskiga mesta na gori Kalvarji sa nashe odreshenje umerel, ino svojo dusho v' roke ozheta nebeshkiga isrozhil. — Strashno zhudne rezhi so se po njegovi smerti godile; od sveste ure do devete, po nashi navadi od dvanajstih do treh popoldan, k' je Jesus na krishu umeral, je po zelim svetu velika tamá postala. Vse ljuzhi na nebu so ta-

krat, k' je fin boshji umeral, ugafnile, ne son-
za, ne lune, nobene svesde ni blo nizz vezh
viditi, dan je v' nozh spreobernjen bil. Berifh-
ki hlapzi, katiri so bili popred tolkajn ferzhni,
se vfi trefejo. Sodnikam, katiri so Jesufa po-
pred k' smerti obfodili, ferze tolzhe ino trepeta,
kir ftrafhno ino zhudno se jim vidi, de na en-
krat is svetliga dneva, tamna nozh postane. —
Ljudftvo ftoji vse preftrafheno, kakor pred hu-
dim vremenam, kader prav trefka ino germi,
ino gleda, kaj bo? Sveti Dionis, narimenit-
nisthi svesdoglediz tiftih zhafov, sposna is svo-
je uzhenosti, de solnze nemore nikolj tako merk-
niti, savpije she v' svoji judovski flepoti: „ali
more terpeti ftvarnik nature, ali pa more po-
hifhtvo zeliga sveta konz vseti.“ — Ja, ljubi moji,
sares terpi ftvarnik nature, ali ne le terpi, —
sazhudi se semlja ino nebo, Bog umira na kri-
shu!! — Vfi devet korov Angelov shalujte,
nafh Bog umira na krishu!! — vfi ljudje ino
vse ftvari shalujte, Bog umira na krishu, ino
fzer is ljubesni do grefhnika!! — Bog umer-
je, de bi grefhnik vezhno shivil. O ljubesen!
ljubesen!!! —

Kristjani! pojmo tudi mi danf na goro Kal-
varja, ino miflimo de vidimo pred saboj Kristu-
fa na krishu vifiti, na pol shiviga, ino na pol
mertviga, ino premifhlujmo te dve refnize, Je-
fuf terpi na krishu; perva refniza. Jefuf u-
merje na krishu; druga refniza. Jefuf! daj
meni gnado sa tvojo zhaft spodobno govoriti,

daj tudi mojim poslušavzam gnado, samerkljivo ino koristno me poslušhati. Preden sazhnem, profim sa radovoljno poterplenje.

I.

Poglejte kristjani tukej na krishu perbitiga nashiga svelizharja; — njegova glava je s' ternjam rasbodena; — njegovi obraf je bled, ves prepaden; — njegove svete roke ino noge so s' shebli na krish perbite; on vifi tri ure na krishu v' nesnanih bolezhinah, shebli rasganjajo saksebi njegove rane, po krishu tezhe s' njegovih ran f. kri; okol ino okol krisha je vse polno ljudi, ino gledajo to shalofno, pa tudi strahno pergodbo.

Pifarji ino fariseji se vstopijo pod krish, ino se norza delajo s' Jesusa, se mu posmehujejo ino pazhijo, ga kolnejo, rote, ino v' njegovi obraf plujejo, v' njega upijejo: drugim je pomagal, sam sebi nej sdej pomaga zhe more, nej stopi dol is krisha, zhe je fin boshji. Jesuf, kakor fin boshji, bi bil snal sapovedati: odpri se semlja ino poshri moje sovrashnike, ognjene strele pobite jih, kir je bil pa polni ljubeshni ino milosti, se zlo nizh ne mashtuje nad svojim sovrashnikam, katire vidi stati pod krisham, se mu pazhiti ino posmehvati, kakor dober, ljubeshniv ino usmiljen prijatel se sadershi prot njim, se oberne proti nebesam, moli ino profi tako nebeshkiga ozheta sa-nje: Luk. 23,

35. „Ozhe! odpuſti njim, ſej ne vedo kaj delajo;“ to je, ſaneſi, odpuſti tem, katiri ſo mene na krish perbili ino umorili. Zhe je kdo tukej med nami, de ima piko do tega ali uniga, ali nepervofhi dobriga ozhefa, tega jeſt profim ſkusi kervave rane Jeſufa Kriftufa, nikar nej mu v' greh ne ſhteje. — Vidite, ljubi moji! tako ſe tudi mi proti naſhim ſovraſhnikam ſaderſhimo. Kader naſ drugi opravljajo, kakor ſo Jeſufa, molzhimo, kakor je on molzhal. Kader naſ drugi raſshaljo ino ſanizhujejo, nepovrazhujmo hudo s' hudim, kader naſ kolnejo. Jeſuf, kader je terpel, ſe ni jeſil. Tudi ti moj kriftjan ſe ne jeſi ino ne kolni ſvojiga bliſh-niga. Odpuſtimo eden drugimu is ferza, kakor je tudi Jeſuf nam naſhe grehe odpuſtil; ljubimo eden drusiga, kakor je Jeſuf naſ ljubil, tako bomo vredno prejeli ſveto reſhno telo Jeſufa Kriftufa per ſ. Obhajilu. Zhe pa mi eden drugimu ne odpuſtimo, tudi Bog nam naſhe grehe ne bo odpuſtil.

S' Jeſufam vred ſta bla dva raſbojnika krishana, Matth. 27, 33, dva tolovaja, oba ſta bla fizer hudobna, pa uni na levizi ſhe bolj, kakor ta na deſnizi. Na levi ſtrani je bil menim, de kaki ſtar v' grehah ſaraſhen hudodelnik, ta Jeſufa ſaſramuje ino preklinja. On pravi: Luk. 23, 39. „Zhe ſi ti Kriftuf, pomagej ſam ſebi ino nama!“ Na deſni ſtrani pa miſlim de je bil kaki mladenzh, v' mladofci ſapeljan leta leviga ſvari ino mu rezhe: Luk. 25, 40. „Kaj

se tudi ti Boga ne bojiš? glej mi dva po pravizi plazhilo sa naju dela prejemava, leta pa ni nizeh hudiga sturil; po tém se oberne k' Jesufu, ino mu rezhe: spomni se name, kader pridešh v' paradish." Jesuf, k' ga vidi sgrivaniga ino pobolshaniga mu rezhe: Luk. 23, 43. Refnizhno ti povem, she danš bošh per meni v' paradishu."

Poglejte gresnik ino gresnize, kako neisrezheno dober ino usmilenje Jesuf do pobolshanih gresnikov. Desiravno je bil Dismas ubijavz, puntar ino pregreshen zhlovek, mu vonder Jesuf savoljo njegoviga sgrivaniga serza vse grehe odpusti ino nebesški paradish oblubi.

Gresnik! katiri svoje grehe sposnash ino obshalujesh, premisli danš prav dobro, kako neisrezhena je milost boshja, tam, kir je veliko grehov, je gnada boshja she vezhi. — Bog nozhe smert gresnika, ampak de se spokori ino shivi. — Jesuf ni perfhel, sveta sodit, ampak gresnike spreobernit. — Misli, kako ljubesnivo je Jesuf s' gresnikam ravnal, — kako milostljivo je Petra pogledal, Luk. 22, 61, — kako prijasno Magdaleno sprejel; Luk. 7, 44 — 49, — kako milostljivo sgrivano presheftnizo v' svojo gnado vsel, Zah. 8, 7 — 12. ino kako veselo je rasbojnika na krishu ufhlifhal na sadnjo uro, mu rezhe: Danš bošh s' manoj v' paradishu. Pobolshani gresnik ne obupez nad velikim shtivilam, tvojih grehov, glej rasbojnik sadobi gnado, savupez, tudi sa té je she

milost boshja, le sposnej svoje grehe, le zhiſto ſe jih ſpovej, le obſhaluj jih ſ' ljubesni do Boga, ne ſturi jih nizh vezh, tudi tebe bo Jeſuf v' ſvojo gnado vsel, pa le nizh vezh pokore ne odlashej, ako hozheſh, de bo po ſmerti tebe Bog, koker njega vsel v' paradifh. Le en ſam, pravi ſ. Auguſhtin, namrezh deſni rasbojnik, je na ſadnjo uro odpuſhanje ſadobil, od katiriga nam pove ſ. piſmu, pa le en ſam, ſato de nobeden ne obupa, uni na levizi je ſavershen, ſato, debi nobeden ferbeſhno ali predersno na boshjo miloſt ne greſhil.

Maria, Jeſufova mati, ino Jeſufovi ljubleni vzhenz, ſ. Janes ſta ſtala ſtanovitno pod Jeſuſovim krisham. Jeſuf pogleda Marijo, ino ji ſ' ozhmi v' ſ. Janesa migne, rekozh: **Jan. 19, 26.** „Poglej, ta bo ſa naprej tvoj ſin!“ Potém Jeſuf ſ. Janesa pogleda, ino mu migne ſ' ozhmi v' Marijo, rekozh: „Poglej, ta bo ſana-prej tvoja Mat.“

Jeſuf ni le ſamo v' ſhivlenju ſvojo mater ljubil, ino ſa-njo ſkerbel, ampak tudi ſhe na ſadnjo uro jo je ljubil, ino ſa-njo ſkerbel. Shliſheſh ſin? ſhliſheſh hzhi, ljubi tudi ti tvojga ozheta, tvojo mater noter do ſmerti, ne le v' mladofiti, ampak tudi v' ſtarofiti, dokler jim ſmert ozhi ſatifne, ſoſebno pa jim ſturi dobro v' njih ſadni bolesni, ino tudi ſhe po ſmerti jih ljubi, ino v' zhaſti imej. „Vi otrozi, katiri ſte ſhe ſami v' ſakon ſtopili, pravi ſ. Tomaſh, katiri ſte ſhe ſarozheni, pa vonder ſhe ſtarſhe imate, vi

ste dolshni vezh ljubiti vashe staršhe, kakor pa vashe otroke." Sakonfki fin! sakonfka hzhi! ti si dolshna popred dati tvojmu ozhetu, tvoji materi kof kruha, kakor pa tvojmu otroku. Narpopred, pravi s. Hieronim smo dolshni ljubiti Boga, potim nashe staršhe. Odrašheni finovi ino hzhere! fkerbite sa vafhiga stariga ozheta, staro mater, ne pušite jih v' pomankanju. Nerezite nikolj staršham, vi nizeh ne saflushite. Sin! hzhi! kaj si pa ti saflushila do sedmiga, 3, 9, ali pa 10. leta. Dejte jim potrebno jed, pija-zho ino oblazhilo.

Sosebno pa, odrašheni finovi ino hzhere! ne sapuštite nikolj v' bolesni vafhiga ozheta, vafsho mater. Vezhiga miru ino tolashbe nima bolni ozhe, bolna mati, kakor zhe vidita, de fin, hzhi jim fama sfresheta, jih tolashita ino fkerbita, de staršham nizeh ne manjka. Odrašheni finovi ino hzhere! fkerbite, de bodo vafhi staršhi, ozhe, mati v' pravim zhafu prevideni s' svetmi Sakramenti. Odrašheni finovi ino hzhere! fkerbite tudi she sa vashe mertve staršhe. Gorje! tistim finovam ino hzheram, katiri svojim staršham zlo smert shele, se nad njih smertjo vefele, katiri godernjajo, ali jih pa she preklinjajo, de so jim premalo sapuštili. Gorje! tistim, katiri ozhetovi ino materni testament overshejo, se sa erbifhne praudajo ino prepirajo, ino revne dušhe svojih staršhov leta ino leta v' vizah terpeti pušite; to je smertni greh. S. katolfhka zerkev je sapovedala, de tisti otrozi, si-

novi ino hzhere, katiri fhtiftenge f. mafhe, ali, kar fo drusiga starifhi v' testamentu sa njih du-she dopolniti sapovedali, odlashajo, imajo v' zerkveno pano postavljeni, ino ne na shegnani britof pokopani biti. Sinovi ino hzhere! dobro to premiflite, slasti vi, katirih starfhi fo she vam odmerli, ino v' vezhnost fhli, ino vam take dolsh-nosti sapustili. S' tem konzham pervi del, pre-den drusiga sazhnem, poterpite.

II.

Ze le tri ure je Jesus na krishu v' tazih strafnih britkofih ino bolezhinah vifel, kakor smo sdej fhlihali. Ref je, strafne fo ble bo-lezhine, neiskonzhne teshave, kader je Jesus na olfki gori kervavi put potil. Ali she vse bolj strafne bolezhine ino teshave fo ble tiste, ka-tire je Jesus te tri ure na krishu vifijozh terpel. Vef notrajni mir ga sapusti ravno v' nar vezhim terplenju. Nebeshki ozhe je namrezh perpustil po svoji neiskonzhni modrosti Jesusu zlo vse ter-plenje, karkolj ga je zhloveku terpeti mogo-zhe. Kamer Jesus pogleda v' svojih smertnih teshavah, niker nobene tolashbe ne najde. Zhe pogleda svojo mater Marijo, jo vidi, de nje du-sha je shalofna noter do smerti, kam se zhe te-dej oberniti? morebiti k' svojim vzhenzam? ti fo od njega sbejshali. Hozhe per ljudeh tolash-be ifkati? oni ga preklinjajo. Ali per vikfhih duhovnih? ti se mu posmehujejo. Ali morebiti

per berifhkih hlapzih: ti ga martrajo. On tedej niker ne dobi tolashbe, ne od prijatlov, ne od sovrashnikov, ne od ljudi, ne od nebes, ne od semlje. On se tedej oberne k' svojimu ozhetu, ino klizhe perferzhno ino preljubesnivo v' njega s' vfm saupanjem: Matth. 27, 46. „Moj Bog moj Bog! sakaj fi me sapustil?“

Vzhite se is tega, pravizhni kristjani, vi, katiri morete veliko terpeti, de le s' terplenjam se pride v' nebefa. Jesus ni bil sapufhen od svojiga nebeshkiga ozheta nikdar ino nikolj, sakaj njegova zhloveshka natura je bla vedno s' boshjo sklenjena, ampak on je hotel tako terpeti ino nam pokasati, de druge poti ni v' nebefa, kakor krishova pot. Mislite tedej, pravizhni kristjani, takrat k' se bo vam sdelo, de je vam nemogozhe vezh terpeti, mislite, takrat de je tudi Jesus na krishu hotel terpeti grosne bolezhine. Vfi pravizhni so mogli na tem svedu, kakor Jesus terpeti veliko sanizhovanja, preganjanja ino opravljanja, krishe, teshave ino nadloge, veliko revfhino ino teshke bolesni. Oh, ko bi se nam odperle sdej lé tukej pred nami s' nebefa, bi vidili tamkej gori vse isvoljene boshje svetnike, v' katirih se oni vesele ino se bodo vezhno veselili, mi bi vidili, de vfi so le skus krishe, teshave ino nadloge, is sanizhevanja ino preganjanja perfhli gor v' to sveto prebivalsho. Mi bi vidili, de le kaj mejhuiga je vse zhasno terplenje proti tistimu neisrezhenimu plazhilo, katiro zhaka nafhe truplo, ino nafho du-

ſho v' nebeſih. Premišljuj moj zhlovek vezh-
krat tvoje prihodno domuvanje, katiro ti je v'
nebeſih perpravljeno, boſh vſe krishe, teshave
ino nadloge, revſhino, bolesen voljno preterpel,
zhe terpiſh ſhe toljko krishov, teshav ino nad-
log, le ſpomni ſe, de po zhaſnim terplenju pri-
de vezhno plazhilo.

Kader je Jeſuf vidil, de je bilo ſhe vſe
ſpolnjeno, kar je bilo od njegoviga terplenja ino
od njegove ſmert prerokovaniga, ſamo nekej ſi
ſ. piſma ſhe ne, je potlej na glaſ ſaupil: Jan.
19, 28. „Shejin ſim.“ Ni zhudo, de po tém
ko je Jeſuf tolkajn preſtal, potém, k' je ſhe on
na oljſki gori tolkajn krivi ispotel, isjokal tol-
kajn ſolsa; k' je tako neufmiljeno tepen bil,
potem k' je na potu is Jerusalema do Kalvarje
veſ oflabel; potem, k' je ſhe tri ure na krishu
v' nesnanih ſmertnih bolezhinah viſel, ni zhudu
pravim, de ga je ſazhela potem ſheja ſhgati
ino ga permorala ſavpiti: „Shejin ſim.“ Ven-
der pa iſlagarji ſvetiga piſma pravjo, de Je-
ſuf je s' tem beſedam, jeſt ſim ſhejin veliko vezh
naſnanje dati hotel, ſvoje gorezhe ſhelje ſa is-
velizhanje naſhkih duſh, kakor ſvojo pravo ſhe-
jo. Po naſhkih duſhah, ljubi moji, po tih je Je-
ſufa ſhejalo, ah, kaj pomaga, kirkriftjani Je-
ſufove ino ſvoje ſheje nozhjo ugafiti. Vſe ter-
pi groſno urozho ſhejo, pa ne po vezhnik, am-
pak le po zhaſnih rezheh. Tegapezhe ino ſhge
ſheja, pa le po napuhu ino prevſetnoſti, de bi
ga vſe zhaſtilo ino obzhilalo, ne pa po Jeſufo-

vi ponishnosti: Philipp. 2, 8. „s' katiro se je ponishal noter do smerti, smert je pa sturil na krishu, ga je sato povikshal njegovi ozhe, ino mu je dal tako zhashtiljivo ime, v' katirim imenu se morejo vse kolena uklanjati v' nebesih, na semlji ino pod semljo." Uniga sheja nozh ino dan, pa ne po nebeshkih sakladih, katire reja ino moli ne snedo, ampak le po dnarjih, le po posvetnim bogastvu. Ali kaj ti bo pomagalo moj zhlovek, ako ti zel svet sadobish; na svoji dushi pa shkodo terpish; ako per tvojih nesmasnih posvetnih skerbeh posabish na Boga, na dusho, ino na vezhno svelizhanje. Ta terpi neisrezhenno shejo po neframnih, nezhistih lushtih, kaj pomaga ushivati nezhiste lushte, katirih vender nikolj fit ne bosh. Kaj pomaga neframnost ino ostudnost, kir pa lotarji ino presheshtvarji boshjiga kraljestva ne bodo posedli. O zhlovek! kolikor bolj bosh hrepenil po zhasnih, menljivih, trohljivih rezheh, toljko vezhi shejo bosh terpel na tvoji dushi. Kristjani moji! tukej le v' sakramentu s. reshniga telefa, Jesufove s. reshne krivi, tukej je mersel studenz shive vode, kdor bo is njega pil, tegane bo shejalo. „Nate, jejte, Matth. 26, 26. to je moje telo, usamite, pite, to je moja kri, kdor pije is tega studenza vredno, — tegane bo shejalo na vezhno." Matth. 4, 13.

Potem, kader je Jesus s' shovzam smeshani jesih savshil, je s' velikim ino terdnim glasom savpil: Matth. 27, 50. „Dokonzhano je.

Ozhe! v' tvoje roke isrozhim mojo dufho." Ino kader je to rekel, je glavo nagnil, ino je umerel.

Preden sklenjem moje govorjenje, vam dam sbtir sosebne nauke od Jesufove smerti, de jih bote per obiskovanju boshjiga groba danf ino juter na tanjko premishlovali, ino ti so:

1. De pod svetim boshjim grobam, v' katirim Jesuf pokopan lesi, vidite s' slatim zherkam sapifane te besede: Moja dufha! tako je možno Bog ozhe tebe ljubil, de je savolo tebe dal svojiga ljubesniviga sina v' terplenje ino smert. Na to neiskonzhno ljubesen Boga ozheta mislite per objiskanju boshjiga groba Jesufoviga.

2. Premishlujte, kader bote boshji grob Jesufa obiskovali, de ravno tako, kakor naf je ljubil Bog ozhe, tudi naf ljubi Jesuf sin boshji. Jesuf sam pravi: Jan. 15, 13. „Vezh ljubesen nobeden nima, kakor zhe kdo sa svoje prijatle umerje." Ino on je sa naf vse na krishu umerel!

3. Kader bote boshje grobe objiskovali, premislite dobro, kako strafhna hudobija je vendar vsaki smertni greh, sakaj le leti so Jesufa rasgajshljali, na krish perbili, ino na krishu vmorili. Katiriga greshnika Jesufova smert k' pokori ne obudi, tega tudi vse peklenjske martre k' pokori ne bodo spodbodle.

4. Sosebno si prav dobro k' ferzu usamite, kader bote molili ino zhaslili Jesufa per obiskovanju boshjih grobov, kako shlahtna ino kako draga je nafha neumerjozha dufha. Nafha dufha

ni odkuplena, ne s' slatam, ne f' frebram, ampak f' sveto refhno kervijo Jesufa Kristufa. —

Obernimo se tedej k' Jesufu nashimu odrefheniku ino svelizharju. Jest bom molil na glas, vi na tihama sa manoj sdihujte: narpopred te profim, ljubi Jesuf, sa vse refnizhne spokornike ino spokornize, dej jim stanovitnost v' dobrim do konza shivljenja. — Profim te sa mlazhne kristjane, dej jim gorezhe shelje ino veselje k' flushbi boshji. — Profim sa grefnike, dej jim gnado fturiti refnizhno pokoro sa svoje grehe. — Profim sa dushe v' vizah, dej jim vezhni mir ino pokoj. — Profim sa vse ljudi po zelim svetu; pershgi ljuzh nevernim, terdovratnim judam, de sposnajo, de samo ti, o Jesufi pravi shivi Bog. —

Profim sa nevernike, pomagej jim sapustiti pregrefhno malikovanje, ino skleni jih s' tvojo f. zirkvijo. — Sadnizh profim sa zelo kerfhanstvo. Dej nam v' fim skupej na tem svetu v' miru shiveti, po smerti pa v' nebefa priditi, de bomo tako v' si, sa katire si ti terpel ino umerel, tebe skusi zelo vezhnost gledali, ljubili ino ushivali, nashiga stvarnika, odrefhenika ino posvezhovavza, Boga ozheta, fina ino svetiga duha. Amen.

*

*

*

Zhast Bogu ozhetu, finu ino svetimu duhu, kakor je bilo od sazhetika sveta, sdaj, ino vsalej, ino na vse vezhne zhase. Amen.

[The text on this page is extremely faint and mostly illegible. It appears to be a collection of lines or a list, possibly containing names or titles. Discernible words include 'Obsequio', 'Litterarum', and 'Societas'. The text is oriented vertically and runs down the page.]

K a s a l o.

Stran.

P erva postna pridiga. Od smerti ino sosebno od nesreznne smerti grešnika	3
Druga postna pridiga. Od freznne smerti pra- vizlniga	15
Tretja postna pridiga. Od dushe pred sodnikom	28
Zheterta postna pridiga. Od sodbe	42
Peta postna pridiga. Od pekla	56
Shesta postna pridiga. Od vezlniga plazhila is- voljenih v' nebesih	72
Sedma postna pridiga. (velki petek.) Od terple- nja Gospoda nashiga Jesufa Kristufa . . .	88

Index

121

1	Deus postus pridis. Od. Inveni in solibus
2	od. natiuitatis Inveni gratias
3	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
4	veniens . . . . .
5	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
6	veniens . . . . .
7	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
8	veniens . . . . .
9	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
10	veniens . . . . .
11	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
12	veniens . . . . .
13	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
14	veniens . . . . .
15	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
16	veniens . . . . .
17	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
18	veniens . . . . .
19	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
20	veniens . . . . .
21	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
22	veniens . . . . .
23	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
24	veniens . . . . .
25	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
26	veniens . . . . .
27	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
28	veniens . . . . .
29	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
30	veniens . . . . .
31	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
32	veniens . . . . .
33	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
34	veniens . . . . .
35	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
36	veniens . . . . .
37	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
38	veniens . . . . .
39	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
40	veniens . . . . .
41	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
42	veniens . . . . .
43	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
44	veniens . . . . .
45	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
46	veniens . . . . .
47	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
48	veniens . . . . .
49	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
50	veniens . . . . .
51	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
52	veniens . . . . .
53	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
54	veniens . . . . .
55	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
56	veniens . . . . .
57	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
58	veniens . . . . .
59	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
60	veniens . . . . .
61	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
62	veniens . . . . .
63	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
64	veniens . . . . .
65	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
66	veniens . . . . .
67	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
68	veniens . . . . .
69	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
70	veniens . . . . .
71	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
72	veniens . . . . .
73	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
74	veniens . . . . .
75	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
76	veniens . . . . .
77	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
78	veniens . . . . .
79	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
80	veniens . . . . .
81	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
82	veniens . . . . .
83	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
84	veniens . . . . .
85	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
86	veniens . . . . .
87	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
88	veniens . . . . .
89	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
90	veniens . . . . .
91	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
92	veniens . . . . .
93	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
94	veniens . . . . .
95	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
96	veniens . . . . .
97	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
98	veniens . . . . .
99	Deus postus pridis. Od. Inveni Inveni In-
100	veniens . . . . .

